

Občinski list

Glasilo občine Renče - Vogrsko

V BUKOVICI - 11. 11. 2012

Foto: Bogo Rusjan

stran iz krajevnih skupnosti

9 GREGORČIČEVA POT
JE POKLON PESNIKOVI
VELIČINI

stran šola

25 VREDNOTE NA PRVEM
MESTU

stran šport

28 USPEHI LETA 2012 BODO
ZAPISANI Z VELIKIMI
ČRKAMI

stran iz občine

6 - 7 POPLAVE V
NAŠI OBČINI

VODA, VODA....., VINO !!!!

Tako bi lahko opisali dogajanja letošnjega novembra. Potrjuje se tisto, s katerim se nekateri še ne morejo sprizniti. Vremenske spremembe in njih posledice. Doživeti tretje velike poplave v treh letih, četrta je šla k sreči mimo, niso več samo splet slučajnosti. Stoletne vode žal ne bodo več stoletne, temveč vse pogostejši naravni pojav, na katerega se bo treba navaditi in se tudi kar se da pripraviti. Zanašati se na prostovoljce civilne zaščite in se na njih celo zanašati pač ne bo dovolj. Pogled na poplavne karte nam kaže še eno zanimivo sliko, namreč večina zgradb, ki so poplavno ogrožene, je bilo grajenih v novejšem obdobju, ko o poplavni ogroženosti sploh nismo resno razmišljali. Poleg tega pa je vendarle treba omeniti še vzdrževanje in čiščenje vodotokov in hudournikov, ki je bilo v bivši državi veliko bolje urejeno in organizirano, marsikaj pa prispevamo tudi prebivalci sami z nepremišljenimi in nestrokovnimi posegi. Prav gotovo bo o tem še veliko strokovnih razprav in upajmo tudi kaj ustreznih ukrepov.

Nadaljevanje meseca pa je vendarle potekalo v vedrejšem vzdušju. Nič koliko dogodkov se je zvrstilo in večino nam jih je uspelo zajeti tudi v to številko Občinskega lista, ki je letos zadnja. Ne nazadnje smo imeli 11. november, največji neuradni praznik, ki Slovencev zagotovo ne raz-

dvaja, če že s politikom ne pridemo nikamor. Martinovanje v kletnih prostorih Kulturnega doma v Bukovici je minilo v krstu novega vina in na novo pridobljenih prostorov, ki bodo z ureditvijo prav gotovo pridobitev za krajanje in občane. Za nami so tudi predsedniške volitve, ki so potekale v dveh etapah. Dobili smo novega predsednika države, tokrat prvič s primorskega konca. Ne glede, kaj si o njem kdo misli, mu je potrebno za izvolitev čestitati in mu zaželeli uspešnega dela, predvsem pa, da bo v čim večji meri izpolnjeval predvolilne obljube in resnično deloval povezovalno.

Ob izteku leta se tudi člani uredniškega odbora pridružujemo novoletnim čestitkam in najbolj-šim željam, ki jih pošiljamo po vsej naši občini in tudi drugam. Srečno 2013!

Boris Arčon

ŽUPANOVA BESEDA

Izteka se leto polno dogodkov in dogajanj, prijaznih, ustvarjalnih, pa tudi neprijetnih. Zlasti tistih, ko se je nad nami znesla narava. Po orkanski burji na začetku leta in dolgotrajni suši smo doživeli še tretje velike poplave v zadnjih treh letih. V teh težavnih trenutkih se je ponovno izkazala civilna zaščita, organizacija prostovoljcev, ki so pripravljene priskočiti na pomoč ljudem, ko jo ti najbolj potrebujejo. Opravili so več kot 1000 ur prostovoljnega dela in med drugim napolnili več kot 3000 vreč s peskom. Zato smo včasih pogrešali več razumevanja ljudi o vlogi civilne zaščite in tudi, da bi več naredili sami za lastno varnost. Imamo kar nekaj objektov na poplavnem območju, za katere morajo lastniki sami poskrbeti za poplavno varnost. So pa tudi taki primeri, kjer bi občina, ob sodelovanju lastnika, pomagala pri povečanju poplavne varnosti. Tudi tokrat se je pokazala velika solidarnost med krajanje, saj so se že drugi dan oblikovale komisije iz raznih organizacij (RK, Karitas, CZ in druge) in takoj pristopile k oceni stanja na prizadetih območjih in organizirale pomoč pri ljudeh, ki sami niso mogli odpraviti posledic poplav. Pripravile so tudi prioritete liste ljudi, ki so bili upravičeni do socialne pomoči.

V tej številki Občinskega lista objavljamo karte poplavnih območij v naši občini, ki so bile narejene za potrebe Občinskega prostorskega načrta. Zanimivo pri tem to, da se v veliki meri ujemajo s poplavnimi kartami, ki izhajajo iz časov bivše države oz. držav izpred druge svetovne vojne in še prej. Iz teh je lepo razvidno, da so, razen nekaj izjem, gradnje stanovanjskih objektov potekale iznad poplavnega področja, vanj pa segajo v glavnem novogradnje.

Obnavljanje ceste na Vinišče

Konec novembra se je iztekla javna razprava in razgrnitev občinskega prostorskega načrta. V ta načrt so vključene pobude, ki so jih občani dali do leta 2009. V tem času je bila tudi javna razgrnitev začasnega osnutka, ko smo prejeli pripombe na javno infrastrukturo. 26. novembra je bila javna obravnava, kjer smo osmislili omejitvene okvire in kriterije za spremembe kmetijskih zemljišč v stavbna. Krajane smo pozvali, da dajo pripombe na osnutek občinskega prostorskega načrta, za katerega ocenjujemo, da bi bil lahko sprejet spomladi 2013. S tem OPN seveda ni mogoče odpraviti napak, ki so bile narejene pri urbanističnem načrtovanju prostora. Kljub vsemu upamo, da so bile s tem v največji možni meri upoštevane želje krajanov. Naj povem še, da novi zakon iz leta 2012 nalaga občinam, da vsaki dve leti preverijo pobude občanov na področju prostorskega planiranja in da se do teh pobud opredelijo in pričnejo s postopkom dopolnjevanja OPN. Ta postopek pa je bistveno krajši kot do sedaj, zato se bodo potrebe občanov po spremembah v življenjskem okolju hitreje uresničevale.

Med mnogimi dogodki letošnje jeseni naj izpostavim srečanje društev upokoencev naše občine, ki je bilo v Renčah. Za dobro organizacijo se zahvaljujem tamkajšnjemu društvu in njegovemu vodstvu. Čestitam društvom iz Renč in Bukovice-Volčje Drage za 60-letnico nepretrganega delovanja.

Kot sem že v prejšnji številki napovedal, se izvajajo gradbena dela na obnovi ceste proti Viniščam, v Oševlju se obnavlja most. Tu se bo obnovil tudi odsek ceste. Za rekonstrukcijo cestnega odseka med Goriškimi opekarnami in križiščem za Martinuče je tudi podpisana pogodba z izvajalcem, hitrost izvajanja teh del pa bo v veliki meri odvisna tudi od vremena.

V tem obdobju smo imeli tudi predsedniške volitve, zato čestitam novoizvoljenemu predsedniku v imenu občanov in svojem lastnem imenu. Letošnje leto se bliža koncu, zato mi dovolite, da ob tej priliki vsem krajanom in krajanom zaželim obilo strpnosti in spoštovanja ter obilo uspehov in zdravja v novem letu.

Župan
Aleš Bucik

Izgradnja mostu v Oševlju

CERTIFIKAT ZLATI KAMEN – OBČINA DOBREGA ŽIVLJENJA

Občina Renče-Vogrsko je prejela certifikat ISSO (Informacijski sistem slovenskih občin) Zlati kamen za doseganje standarda dobrega življenja. Podeljujejo ga občinam, ki prebivalcem ponujajo kakovostno raven življenja, torej jih odlikuje ta solidna in uravnotežena stopnja doseženega razvoja.

Izhodišče za podelitev certifikata so konkretni in merljivi podatki, združeni v Indeks ISSO 2012. Certifikat lahko pridobijo občine, ki sodijo po skupni vrednosti sestavljenega indeksa v zgornjo tretjino med vsemi slovenskimi občinami, obenem pa nimajo izrazitih šibkih točk. Med 32 kazalnik, ki tvorijo indeks, je dobitnica certifikata lahko uvrščena med zadnjih 10 odstotkov občin največ pri dveh kazalnikih.

Indeks ISSO je sestavljen iz 32 kazalnikov, izvedenih iz statističnih, finančnih in gospodarskih podatkov v občini. Meri doseženo stopnjo razvitosti občine. Spremlja demografska gibanja, učinkovitost delovanja občine, dinamiko gospodarskega razvoja, stanje na trgu dela in področju izobrazbe, življenjski standard, stopnjo socialne kohezije in stopnjo okoljske osveščenosti v občini.

Nagrada Zlati kamen je namenjena razvojno prodornim občinam, torej tistim, ki imajo najboljše razvojne prakse, usmerjene v prihodnost. Kriteriji za podelitev nagrade so le deloma kvantitativni; odločilna je ocena skupine strokovnjakov z različnih področij.

Občinska uprava

OBISKAL NAS JE NOVI PREDSEDNIK REPUBLIKE BORUT PAHOR

V Renče prihajajo radi. Ne samo naši prijatelji in znanci, tudi naši politiki. Res je bil to predvolilni čas, toda bilo je iskreno zanimanje **Boruta Pahorja** za te »nesrečne poplave«, ki nas prepogosto obišejo.

Verjamemo, da mu bo srečevanje s človeško nemočjo pomagalo pri pravih odločitvah za dobro nas vseh. **Zaželimo rojaku srečo, saj je od te sreče odvisno tudi naše življenje.**

KŽ

PRVO MARTINOVANJE V OBNOVLJENIH KLETNIH PROSTORIH KULTURNEGA DOMA V BUKOVICI

Martinovo je star ljudski običaj, ki se ga pri nas praznuje 11. novembra, ko goduje sv. Martin. To je praznik, ki naznanja konec dela na polju in dan, ko se mošt spremeni v vino. Sveti Martin je danes zavetnik vinogradnikov in kmetov, zato je predvsem na Slovenskem, v deželi z velikim vinorodnim okolišem in staro vinski tradicijo, zelo občuten praznik.

Po uspešno izpeljanem krajevnem prazniku je med krajan in snovalci prireditve vznikla ideja o martinovanju v naši krajevni skupnosti. Z idejo smo seznanili tudi našega župana Aleša Bucika, ki nas je podprl in obljubil tudi pomoč občine.

Že v oktobru smo sestavili delovno ekipo in okvirni program. Takoj smo pričeli z urejanjem ponovno pridobljenih kletnih prostorov, saj so bili potrebni vsaj delne prenove; uredili smo električno napeljavo, počistili in prepleskali prostor, zamenjali okna, nekaj dni pred prireditvijo pa še primerno okrasili prostor. Obiskali smo naše domače vinogradnike, ki so z veseljem prispevali po dve ali celo več steklenic mladega vina. Te steklenice smo opremili s podatki o pridelovalcu in sorti vina in na Martinovo nedeljo smo tako imeli na razpolago za pokašino več kot 70 steklenic različnega vina, ki ga je pridelalo 29 naših vinogradnikov oz. vinarjev.

Martinova nedelja nas je neprijetno presenetila s slabim vremenom, tako je tradicionalna »furenga« s konjsko vprego odpadla, a mi se nismo dali – sod smo naložili v dostavni avto, ki pod pokrovom skriva še več konjev ter se s harmonikarjem in pevci veselo podali na pot. Prve

litre mošta smo v sod nalili v Renčah, pot smo nadaljevali do Bukovice in Vogrskega, nazadnje smo se ustavili še v Volčji Dragi. Povsod so nas sprejeli z dobro voljo in obloženimi krožniki in pripravljenim moštom za skupni sod.

Pozno popoldan smo se v velikem številu zbrali v kleti kulturnega doma. Tu nas je pričakal pihalni orkester Vogrsko in kot vedno navdušil obiskovalce. Vse navzoče sta s kratkim nagovorom pozdravila tudi župan **Aleš Bucik** in predsednik sveta KS Bukovica-Volčja Draga, **Dušan Nemeč**, potem pa je župnik **Vojc Žakelj** opravil še obred blagoslova vina in iz sode, kamor smo še pred kakšno uro zivali mošt, smo ob zvokih godbe na pihala natočili novo vino in nazdravili. S svojim obiskom nas je prijetno presenetila tudi nova vinska kraljica **Katja Blagonja** iz Zavina, ki ji je 9. septembra 2012 naša **Lea Mlečnik** predala krono. Program je s svojim nastopom zaključil MePK Klasje.

*»Prišel bo svet Martin,
z mošta bo delal vin,
on ga bo krstil, jaz ga bom pil!«*

Okrepčevalnica Rotonda nam je pripravila odlične domače klobase z zeljem, ki smo jih lahko primerno zalili z domačim belim ali rdečim vinom. Vse tako kaže, da bo letošnja vinska letina dobra. Za zabavo in ples je poskrbel domači trio ADA.

Na stojnicah so ponudili svoje proizvode nekateri pridelovalci domačih dobrot iz naše občine, ki so predstavljeni tudi v zanimivi knjižici »Zgodbe iz Doline«. Predstavili so se: Čebelarstvo Bergoč, Žganjekuha Abramič, Kozjereja Pregelj, Smodinova kmetija, Ekološka kmetija Mlečnik, Furlanova kmetija, Kmetija Fornazarič, Vinska klet »Sončni školj«, vinar **Vojko Moze-tič** in vinar **Aldo Mozetič**. Najbolj oblegan pa je le bil županov kotichek s pršutom, domačim kruhom in pecivom.

Pokušnja vin in zabava je trajala še dolgo v noč. Z zadovoljstvom smo člani organizacijskega odbora ugotavljali, da so kletni prostori prav primerni za prijetna, sproščena druženja z glasbo, hrano in pijačo. Res je, da bo potrebno urediti še nekaj stvari, vendar je ta prostor dobra pridobitev za različne družabne dogodke v naši občini. V sklopu martinovanja je že v soboto društvo Škulja-Vogrsko v kletnih prostorih organiziralo zaključek sezone v škuljanju. V velikem številu so se srečanja udeležili škuljači iz naše občine in sosednjih krajev, nekaj tekmovalcev pa je prišlo tudi iz hrvaških klubov.

Vsem, ki ste kakorkoli pripomogli, da smo se imeli lepo, se z željo, da bi se take in podobne prireditve še odvijale v naših na novo pridobljenih prostorih, najlepše zahvaljujem.

Srečko Špacapan, predsednik organizacijskega odbora
Foto: Bogo Rusjan

POPLAVE V NAŠI OBČINI

Dne 27. in 28. novembra je na naše območje padla enormna količina dežja

V petek 26. novembra je na razmočena tla padla prva količina dežja in sicer približno 120 litrov dežja na kvadratni meter. Količina padavin je bila največja na Trnovski planoti, tako da je bil Lijak že dodobra napolnjen in se je v zgornjem toku že razlival po poljih in pridno polnil reko Vipavo. Nekako so padavine proti sobotnemu jutru ponehale vendar le za kratek čas. Do sobotnega popoldneva, ko je bilo stanje površinskih voda v naši občini še dokaj „normalno...“ Po šestnajsti uri pa je začelo ponovno močno padati oz. se praktično zlivati z neba. Največja intenziteta padavin je bila na območju celotne naše občine in Krasa, občine Miren-Kostanjevica in občine Šempeter-Vrtojba. Po ocenah je v obdobju šestih ur padlo približno 240 litrov dežja na kvadratni meter. Proti večeru so istočasno naenkrat porasli in začeli poplavljeni vsi hudourniki in potoki, ki so nosili s sabo velike količine materiala, veje in v Oševljevu celo velike skale. Material je zasipal struge, jarke in propuste in voda je nenadzorovano odtekala in poplavljala. Po celotnem območju naše občine so pregledovali stanje na terenu župan, podžu-

pan in poveljnik civilne zaščite. Ob 19. uri smo se zaradi kritičnih razmer odločili, da aktiviramo celoten štab civilne zaščite, tehnične enote, ekipe prve pomoči ter ekipe konjenikov. V prvi fazi smo morali reševati osebna vozila, ker so neodgovorni vozniki kljub opozorilom rinili v vodo in jih je potem zalilo, istočasno pa smo pristopili k polnjenju in razvozu protipoplavnih vreč s peskom. Približno ob 21. uri se je deževje nekoliko umirilo in hudourniki so začeli upadati, se je pa zelo hitro začel dvigovati nivo reke Vipave, ki je v tem času dosegel skoraj maksimalni pretok cca 450 m³/sek. Voda je začela prestopati bregove, zalivati ceste, zemljišča in stanovanjske objekte v poplavnem pasu.

Enote civilne zaščite so začele reševati družino, ki je ostala ujeta v hiši na Dombravi in prečrpavati vodo iz poplavljenih klet, stanovanj in zaščitile so hiše ob reki Vipavi, kjer je bilo to še mogoče.

V nedeljskem dopoldnevu so začele vode upadati. Takoj smo skupaj s predstavniki vseh treh krajevnih skupnosti začeli pregledovati škodo na stanovanjskih objektih in javni infrastrukturi ter ugotovili, da nam je poplavelo približno 140 hiš in 30 poslovnih objektov ter poškodovalo dva mostova in veliko odsekov cest. Imeli pa smo tudi en večji ter 2 manjša plazova na cestah. Istočasno pa so predstavniki RK in Karitasa obiskali oškodovance in jim ponudili pomoč. Enote CZ, režijski obrat in zunanji sodelavci so v naslednjih dneh pristopili k čiščenju in odpravljanju posledic na infrastrukturi.

Štab, enote CZ in predsedniki KS so bili na terenu praktično 48 ur brez presledka, saj smo v tem času preko centra za obveščanje in direktno na telefone naše CZ dobili ogromno klicev na pomoč. Vse enote pa so bile v pripravljenosti tudi med 3 in 5. novembrom, ko smo na-

PRAZNOVANJE ROJSTNEGA DNE NA POPLAVNI VEČER

Večerilo se je in pri meni doma so se zbrali otroci, da bi praznovali moj rojstni dan.

Komaj smo začeli večerjati, je zunaj že začelo močno deževati. Potok ob hiši se je hitro polnil in kmalu smo imeli v vrtu že en meter vode. A za to se še nismo kaj preveč sekirali, ker smo tam že večkrat imeli vodo. Ozremo se še na drugo stran hiše proti cesti. Vidimo, da voda teče že po cesti, kot da bi bil tam potok. Šla je čez naše dvorišče in vdrla v garažo in spodnji hodnik hiše. Kaj takega še nismo doživeli. Prekinili smo s praznovanjem in začeli z akcijo. Pobirali smo vodo ter z odejami in rjuhami zavirali prodor vode v hišo. Čez čas je voda začela upadati in začeli smo s čiščenjem.

Nato sta se moja zeta odločila, da gresta še v Šempeter pogledat, kaj je tam z njihovo hišo.

Pred tem pa sta še s terenskim vozilom naredila obvoz po Volčji Dragi in na kaj sta naletela! Na cesti med železniškimi zapornicami in križiščem za Bukovico sta zagledala avto v vodi z odprtimi lučmi. Vstavila sta se in šla iz avta. Voda jima je segala do pasu. Šla sta do avta, ki je bil do polovice zalit z vodo in v njem sta zagledala vaščana, ki je sedel za volanom privezan z varnostnim pasom. Verjetno je bil preplašen, ker ni nič govoril. Hitro sta ga izvlekla ven in avto pustila usodi ter njega odpeljala na njegov dom. Domov sta se vrnila vsa premočena, a zadovoljna, da sta nekemu pomagala v nesreči.

Moje praznovanje rojstnega dne pa smo nadaljevali naslednji dan, ko se je voda spet povrnila v strugo potoka.

Milan Zorn

polnili in razdelili 3000 vreč s peskom. Na vsa srečo so nas takrat padavine zaobšle.

V letošnji poplavi je bil najvišji nivo reke Vipave približno 15 centimetrov nižji od leta 2010 so pa hudourniki in potoki povzročili neprimerno večjo škodo. V takih primerih je preprečevanje škode s strani CZ skoraj nemogoče in je v bodoče potrebno razmišljati o samozaščiti svojega premoženja.

Moramo se zahvaliti vsem ekipam CZ in štabu CZ, gasilcem iz Šempetra, režijskemu obratu ter vsem, ki so kakorkoli pripomogli pri reševanju in ker so s tem preprečili, da bi prišlo do človeških žrtev.

Lasič Rajko in Radovan Rusjan
Foto: Iztok Arčon, Matjaž Bizjak, Žan Bric in
Slavica Stibilj

Primer zaščite lastnega objekta – Slavica Stibilj

TRIJE HRABRI FANTJE REŠILI ŽIVLJENJE ITALIJANSKEMU DRŽAVLJANU

Z naraslim Bazarščkom so se spopadli Andraž Sulič ter brata Tilen in Janoš Vičič

Ko smo imeli v naši Občini najhujše poplave, v sobotnem večeru je **Andraž Sulič** prihajal domov iz smeri V. Draga proti Renčam. Pred križiščem pri Ultrapaku mu je avto zalila voda in je ugasnil. Preko sodelavca je poklical brata **Janoša** in **Tilena Vičič** iz Vogrskega in ju prosil, če ga prideta izveč iz vode s terenskim avtom. Prišla sta takoj in avto izvlekla na suho. V istem času je pripeljal nekdo nasproti z avtom in šele ko je bil že v vodi, je ugotovil, da čez ne bo mogel. Zaradi nepoznavanja terena je hotel kar polkrožno obrniti. Takrat je avto potegnilo v strugo potoka in fantje so vozniku takoj priskočili na pomoč tako, da so razbili z odvijalnim ključem stransko levo okno. Avto je

pripeljalo do mostu in ga prav z levim bokom stisnilo zraven, tako da so morali razbiti še zadnje okno ter ga skušali izvleči. Ni jim uspelo in avto je potegnilo pod most ter po strugi dalje proti jezeru pri Martexu. Voznik se je sam izvlekel skozi zadnje razbito okno ter priplaval na dvorišče od Polidenta, kjer so ga naši junaki našli ter odpeljali v šempetersko bolnišnico. No, kot je razbrati, se je tokrat vse srečno končalo in so vsi ostali živi in zdravi, le v dobršnji meri premočeni, lahko bi pa bilo mnogo hujše in prav tem trem mladeničem se gre lahko zahvaliti, da ni prišlo do najhujšega.

V poduk vsega tega je, da se ne smeš igrati z usodo, ker nikoli ne veš, kje te čaka nevarnost, ter upoštevaj opozorila in v takem vremenu ostani, kjer si ali doma.

Radovan Rusjan

Srečanje z ustvarjalko Nedo Rusjan Bric

GREGORČIČEVA POT JE POKLON PESNIKOVI VELIČINI

Društvo za kulturo, turizem in razvoj Renče ter Krajevna skupnost Gradišče nad Prvačino sta v soboto, 13. oktobra pripravila že tretji pohod po Gregorčičevi poti med Renčami in Gradiščem, prav tam, koder se je svoje dni rad sprehajal pesnik, med ljudmi in tudi v strokovni javnosti znan kot Goriški slavček.

Osrednji dogodek letošnjega pohoda je bilo srečanje z **Nedo Rusjan Bric**, ustvarjalko znamenite »Primorske trilogije« o bratih Rusjan, o aleksandrinkah in o Simonu Gregorčiču. Neda je po rodu iz Volčje Drage, Rusjanova družina po moški strani pa izhaja iz Renč. Prav ponosni smo na to okoliščino in hvaležni, da se je odzvala povabilu.

V povsem zasedeni renški kulturni dvorani se je z avtorico tekstov, režiserko in igralko Nedo pogovarjal profesor **Bojan Bratina**, literarni kritik in član strokovnega sveta SNG Nova Gorica. Pozorno smo sledili pogovoru, ki je segel v globino Gregorčičevega ustvarjalnega življenja, njegove trpke usode, bolečini nedoživetega, kakor bi rekel pesnik Minatti, a tudi neomajni ljubezni do svojega ljudstva. Neda je povedala, kako jo je v hipu očarala Gregorčičeva misel »Kdor sam do večera potuje skozi svet« in takšen je tudi naslov njenega dramatskega teksta, ki je v mnogih ponovitvah že do

sedaj privabil v novogoriško gledališče številno občinstvo od blizu in daleč.

Neda Rusjan Bric je za avtorski projekt Kdor sam do večera potuje skozi svet (Simon Gregorčič) maja letos prejela gledališko nagrado TANTANDRUJ! Čestitamo tudi mi!

»Kot avtorica scenarija in usmerjevalka ustvarjalne ekipe je Neda Rusjan Bric suverena in daje projektu kompaktnost in homogenost. Že sama tema upora proti raznarodovanju je izbrana premišljeno in dovolj kritično glede vsakršne Pesnikove idealizacije. S sodelavci je poskrbela za tri prizorišča v treh etapah Gregorčičevega življenja – vsak del ima svojo atmosfero in osi-šče, ustrezno taktiko in mesto znotraj celote.

Igralsko ekipo vodi s pretanjenim občutkom za individualen izraz, kar je opazno pri nekaj nedvomnih ustvarjalnih presežkih.« (iz obrazložitve)

Izjemno pripravljenost na odkrito soočenje z zahtevno tematiko sta na srečanju v Renčah obogatila tudi gledališka igralca **Blaž Valič** kot Simon Gregorčič in **Gorazd Jakomini** kot Fran Erjavec. Z njuno interpretacijo ter z Nedo in z Bojanom smo popotovali skozi notranji svet pesnikovih bojev, dvomov in odločitev, občutili pa smo tudi moč Gregorčičevega izročila in njegovo povezanost z življenjsko usodo primorskega ljudstva od nekdaj do današnjih dni. Spet in ponovno se je potrdila **Nedina misel, da »ne denar ne politika, kultura nas dela Slovence, umetnost iz nas dela ljudi!«**

Vremenska napoved ni bila prav obetavna, a kljub temu se je ob osnovni šoli v Renčah zbralo veliko pohodnikov, med njimi tudi predstavniki pobratene občine Štarancan in ponovno skupina ljubiteljev pohodništva in poezije z Dolenjske. Pozdravila sta jih je predsednica društva **Janja Lipušček** in župan **Aleš Bucik**. Organizatorji so posebej veseli mladih, ki jih je bilo letos največ, saj so se pohodu ponovno pridružili učenci in učitelji domače osnovne šole. Tako je bila izpolnjena zamisel pobudnikov, da naj spominska pot prerase v učno pot Simona Gregorčiča, s čimer bo na najboljši možen način poplačan trud organizatorjev, ki so ob poti namestili osem informacijskih tabel s skrbno izbranimi odlomki iz Gregorčičevih pesmi in s podatki iz njegovega življenja. Domače kulturno društvo pa je letos izdalo še priložnostno Gregorčičevo razglednico s poštnim žigom. Pohod je tudi letos spremljala ustvarjalnost šolskih otrok in pevskega zbora Provox, prav tako pa tudi domače amaterske slikarske skupine pod vodstvom **Heme Jakin**, ki je renško Hišo pravih srečanj spremenila v živahno ustvarjalno delavnico. Kulturni spored na Gradišču se je odvijal v tamkajšnji kulturni dvorani in pred njo. Omembe vreden je nastop mladih recitatorjev s Pavčkovo (**Maja Milatovič**), Gregorčičevo (**Vasja Drnovšček**) in z lastno izvirno pesmijo

(**Lia Čotar**). Učenci so pod vodstvom **Nataše Domazet** tudi zapeli in ob Veselem pastirju so se mladim glasovom navdušeno pridružili tudi ostali. Vodja pohoda **Boris Arčon** je udeležence popeljal do znamenite spominske plošče na nekdanjem župnišču, kjer je ob stoletnici njene vgraditve spregovorila domačinka **Melanija Kerševan**. V tamkajšnji cerkvi so pohodniki lahko prisluhnili nabožnim napevom, Gradiščkovci pa so se s predsednikom Borisom Stubljem, svetnikom Mirom Kerševanom in odličnimi gospodinjami spet izkazali s prijaznim sprejemom in njihovo znamenito ftraljo. Tokratni pohod je potekal v znamenju 130-

tnice izda Gregorčičevih Poezij, znanih tudi kot Zlata knjiga pesmi. Izšle so prav v času pesnikove preselitve na Gradišče in v našo literarno ustvarjalnost vgradile svežino in izpovedno moč velikega pesniškega talenta. Naj dodamo, da letos mineva tudi 110 let, od kar je na Gradišču nastal Gregorčičev cikel pesmi Delavcem, med katerimi je zadnja (deveta) prepričala **Petra Kolška**, urednika Delovih Književnih listov, da jo je objavil v spomin na izid Gregorčičevih Poezij.

Radivoj Pahor
Foto: Bogo Rusjan

OBMEJNI OKUSI V GORICI (ITALIJA)

Že drugo leto zapored smo se na povabilo goriške občine odzvali in sodelovali na predstavitvi naše Občine Renče-Vogrsko na prireditvi **OBMEJNI OKUSI** v paviljončku na Travniku.

Predstavili so se nekateri naši vinarji (**Valter Mlečnik**, **Aldo Mozetič** in **Vojko Mozetič**) pridelovalec žganja **Bojan Abramič**, pridelovalec sira **Nevo Pregelj** in seveda tudi pršuta ni manjkalo (Frlanova Kmetija) ter pečenja na žaru (Okrepčevalnica Rotonda), na drugi strani goriškega Travnika pa se je na stojnici „Kupujmo Goriško“, s svojimi proizvodi in sadjem predstavljala Smodinova kmetija.

Na svečani otvoritvi, ki je bila v četrtek, so prisostvovali vsi župani iz občin bivše Občine Nova Gorica. Prireditev je bila zelo množično obiskana, saj se je med stojnicami v štirih dneh sprehodilo več kot 100.000 obiskovalcev in nobeden ni ostal ne lačen in žejen, ker je vsak našel nekaj sebi primernega. Na samem zaključku v nedeljo pa smo imeli čast gostiti na našem štantu vrhunsko smučarko, trenutno najboljšo TINO MAZE s trenerjem in ekipo, ki jo spremlja na tekmovanjih. Seveda smo bili obiska zelo veseli in ponosni, da gostimo tako vrhunsko športnico.

Radovan Rusjan
Foto: Bogo Rusjan

USTVARJANJE BREZ OKVIRJEV

Skupina likovnih ustvarjalk iz Renč in okolice, članic Društva za kulturo, turizem in razvoj Renče nas je ponovno razveselila z razstavo **Simon Gregorčič in njegove pesmi na platnu**.

Otvoritev je bila 23. novembra v **prostorih Fundacije Poti miru v Kobaridu**. Kulturni program je sooblikoval **MePZ Sveti Anton** iz Kobarida pod vodstvom zborovodje **Mateja Kavčiča**.

Po tem suhoparnem uvodu je prav, da napišem, kako toplo nam je bilo pri srcu, ko je **Edi Prošt** spretno povabil k besedi ustvarjalke, ki so vsaka posebej opisale svojo sliko, razkrile navdih in največkrat recitirale nekaj verzov »Goriškega slavčka«. Ne samo presenetljivo lepa slikarska dela, spoznali smo tudi nekaj manj znanih, toda izredno izpovednih Gregorčičevih verzov. Čustvena izpovednost v poeziji, v slikah in v zapetih Gregorčičevih pesmih nas je popeljala v čudoviti večer dobrega počutja, iskrenega kramljanja in toplih stiskov rok.

Pesnikove stiske, pisana slikarska paleta izpovedi na platnu in lepe melodije so dosegle tisto sožitje obiskovalcev, ki prerašča okvirje utrujenih časov. Bilo nam je lepo tudi v družbi podžupanje občine Kobarid **Danice Hrast**, predsednika sveta Krajevne skupnosti Renče **Boruta Zorna** in predsednice Društva za kulturo, turizem in razvoj Renče **Janje Lipušček**. Slikarska dela so nastala ob slikarskem extempore že lani in letos ob dnevu Pohoda po Gregorčičevi poti iz Renč do Gradišča nad Prvačino.

Razstava slik s kulturnim programom (F: Hema Jakin)

Tako smo prišli do lepe palete slikarskih del, ki prerašča okvirje domačega kraja in okvirje izključno slikarske izpovedi. Hema s svojo organizacijsko sposobnostjo je popeljala v Kobarid naslednje amaterske slikarke: **Majdo Klančič, Lidijo Gruntar, Ido Kocijančič, Ireno Komar, Stazico Zorn, Anamarijo Metlikovec, Lucijo Ciglič, Leo Černuta Pintar, Nado Bric, Alenko Gregorič, Sonjo Lipušček, Marico Kobal, Zmago Prošt, Nevenko Faganeli, Silvano Maligoj, Maro Marinič, Zdravko Komic, Nevo Kapelj, Estero Prinčič in seveda Hemo Jakin**. Zaželimo jim še veliko ustvarjalnega navdihja za slikarska dela »brez okvirjev«.

Katjuša Žigon

NADJA

Pravijo, da se talent rodi, res je, a brez vztrajnega dela ne bi bilo pravih rezultatov. Z Nadjo smo se ljubiteljske slikarke srečale v začetku leta 2008, takrat, ko smo začele z našim skupnim likovnim ustvarjanjem. Vsaka od nas je imela za sabo nekaj likovnih kilometrov, tako tudi Nadja. Prvo skupno razstavo smo postavile v Renčah ob občinskem prazniku 27. aprila 2008. Nad tem da bo razstava v Renčah, njenem rojstnem kraju, kraju, kjer je preživljala svoje otroštvo in mladost, je bila Nadja izredno navdušena. Pomagala je pri pripravi in ureditvi razstavnega prostora (ki ga do takrat še ni bilo) in pri postavitvi razstave. Sledila je otvoritev, ki je bila za vse vaščane pravo presenečenje. Mnogo je bilo prijetnih skupnih srečanj na tečajih, extemporih, razstavah. Nadja je s svojo pozitivno miselnostjo bodrila vse okoli sebe. Tudi letos je z nami razstavljala. Za Mohorjevo v mlinu se je predstavila s prelepo sliko Renč-njenih Renč. Ni slutila, še manj mi, in vendar so stvari močnejše od nas.

Nadja hvala, da si bila z nami

Za slikarke: Hema Jakin

Slikarke ustvarjajo pod mentorstvom Jane Dolenc (F: Bogo Rusjan)

Otvoritev razstave v Kobaridu (F: Hema Jakin)

Mentorica Jana Dolenc, akademska slikarka in Hema Jakin (F: Bogo Rusjan)

TOLKALA BREZ MEJA

Ste kdaj prišli iz službe domov, mož pa je z nogami na mizi gledal nogomet in se ni menil za nered po hiši? Nastane grozen prepir, ki se kmalu tudi umiri. Zakonca namreč ugotovita, da je odvečno energijo bolje usmeriti v druge aktivnosti ... To je samo ena od duhovitih zgodb, ki jih na koncertih simpatično, doživeto in predvsem mojstrsko uglasbita **Simon Klavžar** in **Jože Bogolin**, člana Slovenskega tolkalnega dua, ki sta prvi petek v novembru nastopila v veliki dvorani Kulturnega doma Bukovica.

Slovenski tolkalni duo (Slovenian Percussion Duo), kot ga predstavljata Klavžar in Bogolin, je namreč veliko več kot zgolj klasična komorna zasedba za koncertno dvorano, saj z enakim žarom in profesionalno držo nastopa tako v prostorih alternativne Metelkove v Ljubljani ali na Čadrg Records festivalu kot v Carnegie Hallu v New Yorku. In tudi na Petkove glasbene večere sta izvrstna tolkalca pripotovala iz Nemčije ter se po koncertu prav tako z vso vnemo in radoživostjo podala na pot v Frankfurt.

Ker jima je glasba izziv, ker sta do nje iskrena in ker so jima pomembni le tisti, ki jima glasbo posredujejo, postane doživetje njunega koncerta enkratna glasbena pustolovščina. Vrhunska umetnika na odru razstavita pisan laboratorij tolkal, čeprav svoje vražje hitre spretnosti še najraje razkazujeta na marimbah. Že v uvodni skladbi Octabones, kot jo je napisal izraelski skladatelj Adi Morag, lahko občudujemo njuno sinhrono glasbeno govorico, saj izvedba zahte-

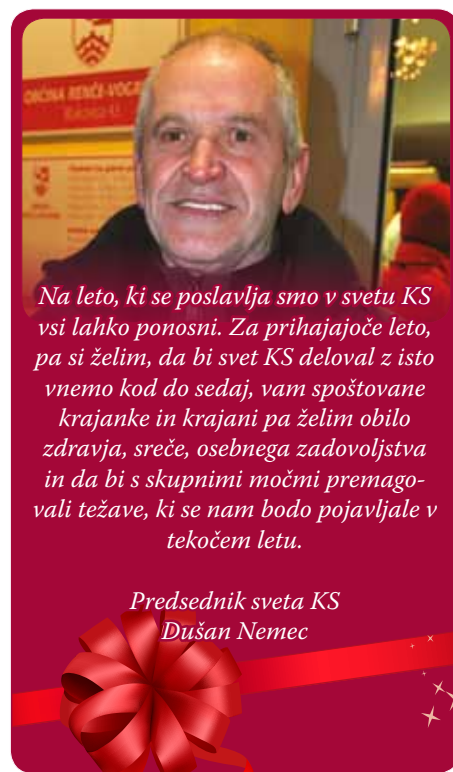
va tudi igranje po partnerjevi marimbi. Inovativnost povezovanja stare baročne glasbene oblike in modernih ritmov in harmonij na marimbi in vibrafonu nato obelodani Passacaglia (avtorica je Anna Ignatowicz-Glinska).

V Bukovici bi navdušenje zagotovo izrazil tudi Bela Bartok ob izvedbi priredbe 3. stavka njegove plesne suite (Tanz suite), kot jo je priredil in interpretiral Slovenski tolkalni duo. Bogolin in Klavžar pa sta tudi odlična animatorja in tako sta pred izvedbo skladbe Ectonan skladatelja Alexeja Gerassimeza vse obiskovalce naučila mojstrstvo kanona in jih tako domiselno povabila v skrivnosti glasbenega minimalizma.

Ta razkošna avantura je svoj epilog dobila v skladbah Ultimatum II in Sex in the kitchen skladatelja Nebojše Jovana Živkovića. Tolkala so tu opravljala najrazličnejše vloge, energična in duhovita tolkalca pa sta njihovim zmožnostim dodala še lastne zabavne teatralne dogodivščine. Skratka, **Slovenian percussion duo** je

na 9. Petkovem glasbenem večeru v Bukovici ponujal same presežke, ki so lahko še kako dobra popotnica aktivistom Glasbenega društva NOVA za pripravo ciklov tudi v prihodnje.

Tatjana Gregorič
Foto: Bogo Rusjan

Na leto, ki se poslavlja smo v svetu KS vsi lahko ponosni. Za prihajajoče leto, pa si želim, da bi svet KS deloval z isto vnemo kot do sedaj, vam spoštovane krajanke in krajani pa želim obilo zdravja, sreče, osebnega zadovoljstva in da bi s skupnimi močmi premagovali težave, ki se nam bodo pojavljale v tekočem letu.

Predsednik sveta KS
Dušan Nemeč

RENŠKI UPOKOJENCI SO ORGANIZIRANI ŽE 60 LET

Zadnje nedeljo v novembru so v Renčah upokojenci proslavili 60 letnico organiziranega delovanja. Od leta 1952 so se namreč povezovali v krajevno najbližji podružnici v Volčji Dragi, leta 1963 pa ustanovili svojo podružnico, ki je nosila uradno ime: Društvo upokojencev Socialistične republike Slovenije, podružnica Renče. Štela je 283 članov iz naselij Renče, Oševljek in Gradišče nad Prvačino. Leta 1975 so ustanovili samostojno Društvo upokojencev Renče, leto kasneje pa odprli društvene prostore in razvili društveni prapor. Do danes so bili predsedniki društva: **Franc Verč, Marjo Lasič, Stane Kodre, Karlo Zorn, Drago Rusjan, Branko Turel, Ciril Žvanut, Ivan Pregelj in Dušan Sulič**. Sedaj je predsednica **Zmaga Prošt**.

Na svečanosti ob jubileju so poudarili, da je **delo upokojencev vedno temeljilo na tovarištvu, poštenosti, odgovornosti, zaupanju, sodelovanju in delu za dobrobit članov in širše skupnosti**.

Ob tej priložnosti so podelili **34 pisnih priznanj** za triletno aktivno delo v društvu, **osem**

malih plaket za več kot štiriletno uspešno delo predsednikom in članom organov ter vodjem posameznih dejavnosti, **sedem velikih plaket** za več kot osemletno predano delo predsednikom ali vodjem posameznih dejavnosti. **Naziv častnih članic pa sta prejeli Marija Černe in Ivanka Grilanc – za več kot 15 let aktivnega dela in utrjevanja vezi med starejšimi kolegi in mlajšo generacijo**.

Tudi danes v društvu aktivno **prostovoljsko** deluje skoraj 50 članov društva (od skupaj 441), ki na različnih področjih udeležujejo društveno poslanstvo. To pa je skrb za kakovostno življenje starejših in medgeneracijsko sožitje. Zlasti Hiša pravih srečanj je odprla prostor za sodelovanje in povezovanje vseh dejavnikov v kraju.

V renškem društvu upokojencev so generacije, ki so živele v treh državah, vsaj dve pa so tudi zgradili in »Vstala Primorska si v novo življenje...« zveni trdno in prepričano. Priložnostni kulturni program so sooblikovali otroci prvih razredov OŠ Lucijana Bratkoviča Bratuša Renče in moški pevski zbor PROVOX ter harmonikarja.

Svečanosti so se udeležili tudi: predsednica Zveze društev upokojencev Slovenije dr. **Mateja Kožuh Novak**, predsednik Pokrajinske zveze DU Severne Primorske **Alojz Vitežnik**, župan Občine Renče – Vogrsko **Aleš Bucik** in predsednik Sveta KS Renče **Borut Zorn**, predsednice in predsedniki sosednjih društev upokojencev ter prijateljskega Staranzana.

Edi Prošt

ZLATO-POROČENKA iz RENČ

Ključ do dolgega in lepega skupnega življenja je ljubezen, spoštovanje in medsebojno zaupanje, pravita **Sonja** in **Stojan Blagonja**, ki sta petdeseto obletnico poroke praznovala 20. oktobra v krogu družine, sorodnikov in prijateljev. Želimo jima še veliko zdravih, radostnih ter ljubezni polnih let.

SREČANJE UPOKOJENCEV OBČINE

V Renčah na kotalkališču so se srečali upokojenci vseh treh krajevnih skupnosti naše občine.

Bilo je v soboto, 13. oktobra. Srečanje postaja že tradicionalno in poteka pod pokroviteljstvom župana **Aleša Bucika**, ki je tudi letos tople pozdravil vse prisotne in jim zaželel dobro počutje.

Letošnje srečanje je potekalo v organizaciji Društva upokojencev iz Renč ob pomoči tudi sosednjih društev upokojencev tako, kot je običajno. Organizirali so tekmovanja v briškuli, pikadu in balinanju, ki so potekala dan ali dva prej.

Za prijeten kulturni program so poskrbeli učenci prvih in drugih razredov Osnovne šole Lucijana Bratkoviča Bratuša iz Renč in podružnične šole iz Bukovice. Pripravili so prisrčen nastop, ki mu je malo nagajalo ozvočenje, toda marsikateri nono in nona so si posušili solzico sreče. Prireditev so obiskali tudi predstavniki društev upokojencev iz sosednjih občin, predstavnik Pokrajinske zveze društev upokojencev severne Primorske in prijatelji iz pobratenega Štaranzana. Ob zvokih vedno zelenih melodij so se utrujene noge kar same zavrtele v ritmu nikoli pozabljenih plesov. Bilo je lepo, ker je spretni organizator **Frančko** to že dolgo prej načrtoval.

Katjuša Žigon

ZAKLJUČEK DELOVNEGA LETA

23. oktobra smo se zbrali upokojenci društva iz Bukovice in Volčje Drage, da zaključimo to naše delovno in naporno leto. Letos smo si kar krepko zavihali rokave, da smo izpeljali kar zahtevne projekte.

Praznovali smo 60-letnico društva, revijo pevskih zborov društev upokojencev severne Primorske v juniju, bili smo gostitelji pevskih zborov iz naše občine ob občinskem prazniku, prejeli smo občinsko priznanje za delovanje društva ob občinskem prazniku.

Pri koncu smo z nizom predavanj iz projekta. »Nikoli ni prepozno, da...«, zadnje predavanje v letu o nasilju nad starejšimi je bilo zaradi slabega vremena preloženo na spomladanski čas. 23. decembra pa pripravljamo praznični koncert pevskega zbora Klasje z gosti ter prihodom dedka Mraza in Božička v kulturnem domu! Lepo vabljeni!

Prirejali smo razne fotografske delavnice, ročna dela, športna tekmovanja, tečaje računalništva, fotografske, likovne ter rezbarske razstave. Sodelovali smo z mladimi in se medgeneracijsko družili. Pohvala članom sveta KS, posebno predsedniku sveta KS **Dušanu Nemcu** in **Srečku Špacapanu** za požrtvovalnost.

V kulturnem programu je nastopila citrarska skupina iz Univerze za tretje življenjsko obdobje iz Nove Gorice. O njihovem igranju na citre so nam napisale, da citre vzbujajo v človeku nežna in plemenita čustva, zato jih radi poslušamo. Njihov zven nas medsebojno povezuje in umirja ter vabi, da zraven tudi zapojemo in s tem ustvarimo prav posebno razpoloženje. Citrarsko skupino vodi mentorica **Janka Frančeškin**. Njihov cilj je bil najprej igrati sebi in si polepšati življenje. Znanje, ki so si ga pridobile v jeseni življenja, so delile tudi z nami v prepričanju, da se bomo prijetno počutili in da naj zvok citer prodre v najbolj skrite koticke srca. Zavrteli smo se ob prijetnih zvokih našega muzikanta Frankota.

Ob zaključku pa zaželim vsem sreče in zdravja ter da bi prestopili prag leta 2012 in vstopili v leto 2013 srečni in polni optimizma, saj je življenje kot kolo, pri katerem vsak konec pomeni nov začetek.

Renata Tischer
Foto: Bogo Rusjan

ZDRAVILNA ZELNIHOVA UPOR

V projektu, ki smo si ga zastavili v društvu upokojencev Bukovica-Volčja Draga. »Nikoli ni prepozno, da...«, smo v goste povabili **Magdo Rogelja**, medicinsko sestro, veliko ljubiteljico in poznavalko zdravilnih zelišč, da nam pove čim več zanimivosti iz sveta zelišč.

Ko govorimo o zdravilnih zeliščih, imamo v mislih stare skrivnosti in nova spoznanja. Življenje na naši Zemlji se je začelo z rastlino in šele ta je omogočila življenje živali in človeka. Rastlina je edino živo bitje, ki s pomočjo klorofila sprejme energijo, predvsem sončno, in jo spreminja in izbira.

Že nekdaj so verjeli, da rastlina ni samo organizem, ki dobro deluje, ampak da je samostojno bitje, ki je s človekom v medsebojnem razmerju.

Čeprav nimamo pričevanj, vseeno sklepamo, da je človek začel uporabljati zdravilne rastline

LIŠČA IN ABA

že pred davnimi časi, ko je med žvečenjem rastlinskih listov in jagod ugotovil, da mu je pomagalo pri slabem počutju. Svoj življenjski ritem so prilagajali življenjskemu ritmu rastlin. V zadnjih desetletjih se je zaradi kemičnih zdravil, razvoja tehnologije in izseljevanja iz vasi zanimanje za rastline in njihovo nabiranje zmanjšalo.

Civilizacija nas je odtujevala od narave z obljubo, da bo naravne proizvode zamenjala s proizvodi zelo razvite znanosti in tehnologije.

V zadnjem času pa se je to spremenilo. Človek je ugotovil, da ne more rešiti vseh problemov industrijske civilizacije. Na novo je odkril zemljo, travnike, rastline. Išče stari stik z zibelko svojega življenja, saj ga narava, ki je radodarna in poštena, ni nikoli razočarala.

Magdi Rogelja se iskreno zahvaljujemo za njeno zanimivo predavanje. Zadovoljni in polni novih spoznanj smo zapuščali Mušičevo dvorano v Bukovici.

Renata Tischer
Foto: Bogo Rusjan

BALINARSKA TURNIRJA UPOKOJENCEV V RENČAH

Športno balinarski klub Renče in Društvo upokojencev Renče sta v oktobru in novembru organizirala dva mednarodna turnirja v balinanju trojk. Na posameznem turnirju je sodelovalo po osem ekip upokojencev iz sosednjih občin in zamejstva.

Ekipe iz Renč sta se dobro odrezali. Balinarji so si priborili drugo mesto, balinarke pa tretje. Oba turnirja sta potekala v prijetnem, prijateljskem in športnem vzdušju. V večernih urah so se utrujeni razšli z željo, da se prihodnje leto spet pomerijo.

Hvala **Davorinu Arčonu** za trud pri organizaciji in izpeljavi tekmovanj ter vsem, ki ste kakorkoli pripomogli, da sta bila turnirja uspešna.

Janka Pahor

PROJEKT SIMBIOZ@ TUDI V HIŠI PRAVIH SREČANJ V RENČAH

Simbioz@ je vseslovenski prostovoljski projekt, ki je letos potekal že drugič in tako ponovno povezal dve generaciji: mlade - v vlogi »učiteljev« in starejše - v vlogi »učencev«. Kot piše na uradni spletni strani projekta, je njegov namen preko medgeneracijskega sodelovanja poskrbeti za dvig računalniške pismenosti starejših.

Projekt je po vsej Sloveniji potekal v tednu od **15. do 19. oktobra 2012**, nanj se je prijavilo več tisoč udeležencev starejše generacije. Med njimi je bilo tudi **enajst radovednih in vedoželjnih upokojevcev iz naše občine Renče-Vogrsko**. Da se priključijo vseslovenskemu projektu so se namreč hrabro odločili v **Društvu upokojevcev Renče**. Predsednica **Zmaga Prošt** je poskrbela, da je Simbioz@, kljub nekaterim začetnim zapletom potekala nemoteno. Za uspešen potek računalniških delavnic smo poskrbele prostovoljke **Anja Bunc, Jasna Gelati, Petra Mozetič, Martina Pavlin Pavletič** in **Nina Vrabc**.

Delavnice so v **Hiši pravih srečanj** potekale vseh **pet dni** in sicer v dopoldanskem in popoldanskem dvournem terminu. **Vsaka delavnica** je zajemala **drugačno temo**. Tako so se prvi dan udeleženci seznanili z osnovnimi funkcijami računalnika, se naučili pisanja in urejanja dokumentov v programu Word ter shranjevanja teh dokumentov. Preostale dni pa so se veliko posvetili internetu in elektronski pošti. Naučili so se, kako s pomočjo spletnih brskalnikov na internetu poiskati razne podatke in sple-

tne strani, kako pošiljati elektronska sporočila, kako odpreti in shraniti prejet dokument. Tistim, ki so to želeli, smo prostovoljke predstavile tudi spletno socialno omrežje Facebook ter jim pomagale ustvariti profil. Vsak dan pa je na delavnicah ostalo tudi nekaj časa za teme, ki so posamezne udeležence izrecno zanimale. Tako je bilo poskrbljeno, da so udeleženci v petih dneh pridobili čim več uporabnega znanja.

Zadnji dan so udeleženci rešili tudi spletno

Humanost

Prostovoljnost

Nevtiralnost

Neodvisnost

Nepriistranskost

Enotnost

Univerzalnost

Vsem krajanom Renč, kakor tudi ostalim občanom, društvom, ustanovam, delovnim organizacijam v naši občini voščimo zdravo, srečno, uspešno in zadovoljno leto 2013

Krajevni odbor Rdečega križa Renče

anketo o zadovoljstvu na projektu Simbioz@. Končni rezultati ankete sicer še niso znani, vendar lahko tako po besedah udeležencev kot prostovoljcev sklepamo, da je **projekt uspel, saj se je zadovoljstvo čutilo pri obojih**. V Hiši pravih srečanj so sicer podobne računalniške delavnice potekale že prej. Z njimi pa želijo nadaljevati tudi v prihodnosti ter tako še bolj **utrditi medgeneracijsko sodelovanje**, starejšim pa zagotoviti več samostojnosti in samozavesti pri vključevanju v moderno informacijsko dobo.

Nina Vrabc

SLIKARSKA RAZSTAVA ANTONA SUSIČA

Tokrat se Bukovčan Anton Susič predstavlja predvsem s svojimi romantičnimi in dramatičnimi vodnimi krajinjami ter presenetljivimi barvno živimi tihožitji.

Bogate in skladne nianse naravnih barv - od nežnega in intenzivnega modro - zelenega akvamarina do temnozelenih olivnih in zemeljskih nians, mornarsko modrih in sinjih nebesnih odtenkov plave - so vešče nanesene s čopičem, lopatico, včasih kar s prsti ...

Slike izražajo njegovo ljubezen do narave, do valovanja morja, do sanjskih svetlobnih pojavov, do čarobnih barvnih odtenkov, ki jih je moč pogosto opazovati na vodnih bregovih in na nebu. Včasih se nam zde neresnični, vendar nam odpirajo pogled na njegovo tenkočutno dožemanje in doživljanje sveta.

Voda in vse, kar se ob njej dogaja, je osrednji motiv te male razstave. Slikarjeva poetična narava se še najbolj odraža v sijočih barvah njegovih impresij z lepimi vodnimi motivi, z barčicami, v mehki svetlobi drevesnih krošenj in trepetajoči svetlobi ozračja in prostranih nebesnih svodov. Anton občuduje barčice, ki nagajivo poplesavajo na vodni površini in njihove odseve. Očara ga pogled na čolnič, ki čaka na sipini na plimo, da zopet zapluje. Mojstrsko jih zna izrisati, vešče in drzno obarvati vodo, tudi trepetajočo in iskrečo se svetlobo v krošnjah dreves, pa sveže trave in rožice na bregovih. Nebo je na vsaki upodobitvi veličastno. Njegova ozadja so tudi neprepoznava, skoraj nadzemska in namenoma puščajo prosto pot do-

mišljiji. Nekdo lahko v njih vidi hiše, stolpe, drugi opazi hangarje, industrijske objekte, atomsko centralo, ki jo je dramatično poškodovale silene cunami. S temi motivi in barvnimi potezami slikar izraža globoko otožnost in prizadetost ob izgubi prvinske in neokrnjene narave, še zlasti morskih in rečnih obal.

Z neko nostalgijo v srcu nas nagovori tudi zanimiva upodobitev starega trškega sejma v Podgradu, naselju med Brkini in Čičarijo, ki je nekoč, najverjetneje na praznik sv. Cirila in Metoda, od vsepovsod privabljal domačine in prodajalce, da so na svojih stojnicah glasno ponujali vsakovrstno blago in tako poskrbeli, da so vsaj na semani dan prišli ljudje iz oddaljenih zaselkov in samotnih domačij v središče zakrasele in od sonca ožgane, porjavele, suhe doline, da je bilo v kraju nadvse živo in veselo.

Valentina Ščuka

Anton Susič se je rodil leta 1957. Zdi se, da mu je bil slikarski talent položen v zibelko. Že v osnovni šoli v Šempetru je pedagog in slikar Silvester Komel v svojem učencu prepoznal nagnjenje do upodabljaljivih umetnosti. Na šolskih razstavah je Anton želel zanimanje s svojo izvirnostjo. Komel ga je spodbujal k risanju in oblikovanju plastike. Upal je, da bo njegov učenec nadaljeval šolanje na šoli za oblikovane, a stvari so se odvijale drugače. Po letu 1995 se je spet predal svoji ljubezni do slikanja. Obiskoval je tečaje slikarja akademskega slikarja Franca Goloba, kjer je upodabljal v olju, akrilu in poslušal dragocene napotke o kompoziciji, barvah in lazurah. Spoznaval je poglavja iz umetnostne zgodovine in se učil novih slikarskih tehnik. Dve leti je obiskoval tudi tečaje slikanja pri mag. Mariji Murgič in slikarju Klemenu Brunu na UNITRI v Novi Gorici.

OBNOVA NAGROBNIKA

Za nas krajanje Bukovica-Volčja Draga je bil letošnji 1. november poseben dan. Postavili smo namreč nov nagrobni spomenik padlim in žrtvam v 2. svetovni vojni.

To je zgodovina in zgodovino moramo ohraniti tako, da bodo naši otroci vedeli, da žrtve v 2. svetovni vojni niso bile zaman. Nekateri bodo imeli pomisleke, da v teh težkih časih postavljamo take spomenike, toda rad bi vas spomnil, da so bili težki časi tudi, ko so se naši starši borili za boljši jutri in se niso predali, ampak so pogumno nadaljevali začrtano pot. Star nagrobnik je že močno načel zob časa, močno se je namreč nagnil in obstajala je možnost, da se zruši. S finančno podporo občine smo se odločili za izgradnjo novega.

Nagrobnik je izdelan iz domačega kamna repen. Vse od načrtov do izvedbe je plod domačega znanja.

Projekt je izdelala naša arhitektka **Ines Bonutti**, izdelavo nagrobnika pa smo zaupali kamnoseštvo Marmor Granit Mužina iz Sela. Ob tej priliki bi se rad vsem iskreno zahvalil.

Čeprav nam je neurje in poplave zagrenilo izvedbo programa, bi se rad zahvalil v imenu Sveta krajevnih skupnosti duhovniku **Vojcu Žaklju** za blagoslov novega nagrobnika. Še posebej bi se rad zahvalil cerkvenemu pevske-mu zboru, ki se je odzval našemu vabilu in nam zapel nekaj pesmi.

Na koncu bi rad povedal, da smo imeli s strani organizacije Zveze borcev precej problemov, vendar smo jih z dogovarjanjem in obojestransko dobro voljo uspešno rešili. Ta naš prekrasen nagrobnik je bil v dogovorjenem roku končan in nam je lahko vsem v ponos.

Predsednik sveta KS
Dušan Nemec
Foto: Bogo Rusjan

OBISKALI SMO BOLNICO FRANJO

V okviru praznovanja 35. obletnice pobratenja Renč in Štarancana je KO Rdečega križa Renče in KO Zveze borcev za vrednote NOB organizirala **skupen obisk BOLNICE FRANJE krajanov Renč in Štarancana**.

Štarancanci so napolnili veliki avtobus, Renčanci malo manjšega, pa čeprav smo načrtovali samo enega. Ker so korenine pobratenja vzklile med NOB, je ta izlet povzel vso simboliko prijateljskega druženja. Večina izletnikov kraja ni poznala in njihova občutenja so bila resnično ganljiva. Vsa tragika in veličina prostora, dejanj in trpljenja v BOLNICI FRANJI je nemo izvenela v strogo opisni vodičevi besedi, toda ko so

Pred mestnim muzejem v Idriji

prijatelji iz pobratenege Štarancana prebirali imena njihovih rojakov, ki so se zdravili v tej bolnici, je kraj pod skalami dobil povsem drugačen pomen. » Ne bolnica, to je svetišče!« je izvenel glasni komentar Štarancanca.

Ogledali smo si tudi muzej na gradu **Gewerkenegg v Idriji**, kjer je stalna razstava o poltisoletni zgodovini rudnika živega srebra in mesta, zbirka rudnin, fosilov in mineralov ter bogata zbirka klekljanih idrijskih čipk. V Idriji nas

je pozdravil **Gabrijel Kašca**, predsednik Območne organizacije ZB za vrednote NOB Idrija, ki je tudi poskrbel pravi naslov za vse lačne.

Na poti proti domu smo se ustavili še v Vipavi, kjer smo poiskali izvir Vipave in izvedeli nekaj o Lantierih. Človeške vezi se utrjujejo z boljšim medsebojnim poznavanjem in spoštovanjem drug drugega.

Katjuša Žigon

Vzpenjanje k bolnici

SPOMINSKI POHOD MOHORINI - TRSTELJ

Počastitev 70. obletnice junaške smrti partizana Emila Bizjaka – Jurija iz Vrtojbe in vseh padlih borcev Kraške čete

Krajevni organizaciji Zveze borcev iz Vrtojbe in Renč ob sodelovanju Območnega združenja Zveze borcev za vrednote NOB Nova Gorica so letos 21. oktobra organizirali že šesti pohod od Mohorin do Trstelja v spomin na dogodke iz začetkov NOB na Primorskem.

Najprej smo s polaganjem venca in minuto molka počastili spomin neenakega boja, ki ga je bil borec Kraške čete Emil Bizjak – Jurij na kraju, imenovanem Latniki nad zaselkom Mohorini v Renčah.

28. oktobra leta 1942 so italijanske fašistične milice, karabinerji in vojska, pripravili množično očiščevalno akcijo od Štanjela in od Mirna proti Gmajni nad Renčami po gozdovih, kjer se je zadrževala Kraška četa Gregorčičevega bataljona pod vodstvom legendarnega komandanta, narodnega heroja, Antona Šibelja – Stjenka. Glavnino čete je Stjenka uspel pravočasno umakniti iz nevarnega območja, le skupina

sedmih borcev je ostala v bližini taborišča nad Mohorini. Ko se je približal njihovim položajem pogon stotin vojakov, ki so pregledali vsak grm, so se odločili, da se premaknejo proti zahodu in se poskusijo nekje čez Vipavo izviti na varnejše ozemlje. Jurij je imel težave z invalidno nogo, zato se jim ni mogel pridružiti. Prikril se je, vendar je pričel streljati, čim so se mu približali. Nanj se je usul silovit ogenj iz pušk in strojnic, ki je trajal še dolgo potem, ko je njegova puška utihnila in je bil ves prerešetan od krogel. Ljudje iz zaselka Vičiči so pripovedovali, da je na širšem območju Latnikov ostala neverjetna količina izstreljenih tulcev, pa tudi, da so Italijani nabirali po hišah rjuhe za obvezovanje svojih ranjenecov. Verjetno je večino ran prizadejalo njihovo lastno orožje, saj so streljali vsevprek. Jurij je s tem dejanjem privlekel nase pozornost Italijanov, tako, da so se tovariši uspeli rešiti, le dva od šestih so ujeli blizu Venišč.

Ob Stjenkovi koči na Trstelju se je zbralo več kot dvesto udeležencev slovesnosti, od katerih je dobra polovica pripešala po partizanskih stezah v lepo, sončno in toplo nedeljsko jutro na ta kraški Triglav.

Opoldne je proslavo začel zbor Ciril Silič iz

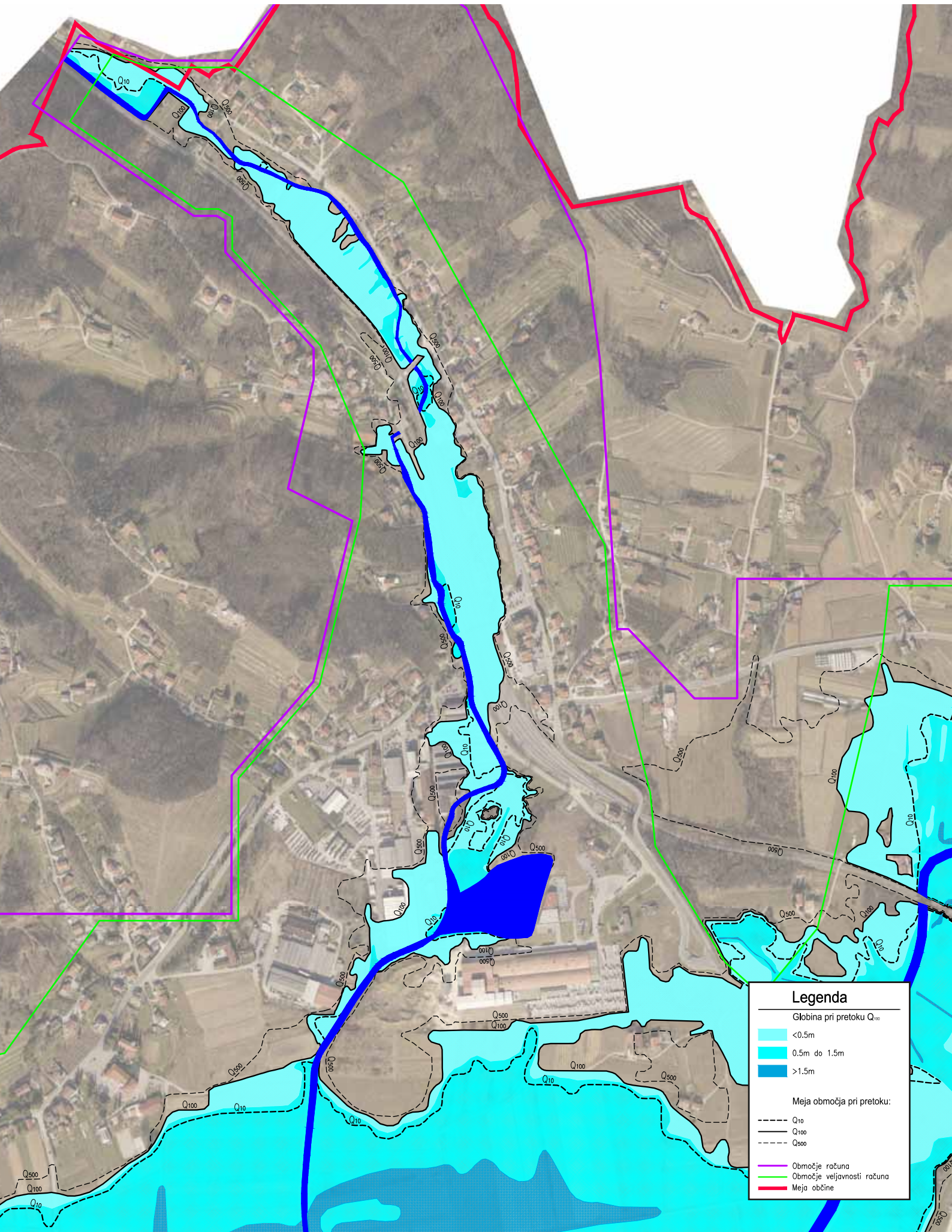
Vrtojbe, ki je v nadaljevanju navdušil s prelepo podanimi pesmimi in končal slovesnost s primorsko himno, ki dviguje zanos poslušalcem. Slavnostni govornik Štefan Cigoj je v nagovoru povlekel vzporednico med NOB in sedanjim časom, ko Primorci ponovno dokazujemo, da smo aktivni branilci narodne identitete in vrednot NOB, kot so svoboda, solidarnost, dostojanstvo in druge.

Udeleženci so položili venec padlim borcem kraške čete ob plošči, posvečeni njihovim slavnim dejanjem. Ob druženju so se še dolgo razlegale borbene in lirične partizanske pesmi.

Miran Pahor

KARTA POPLAVNE NEVARNOSTI, 1. del (Volčja Draga)

Legenda

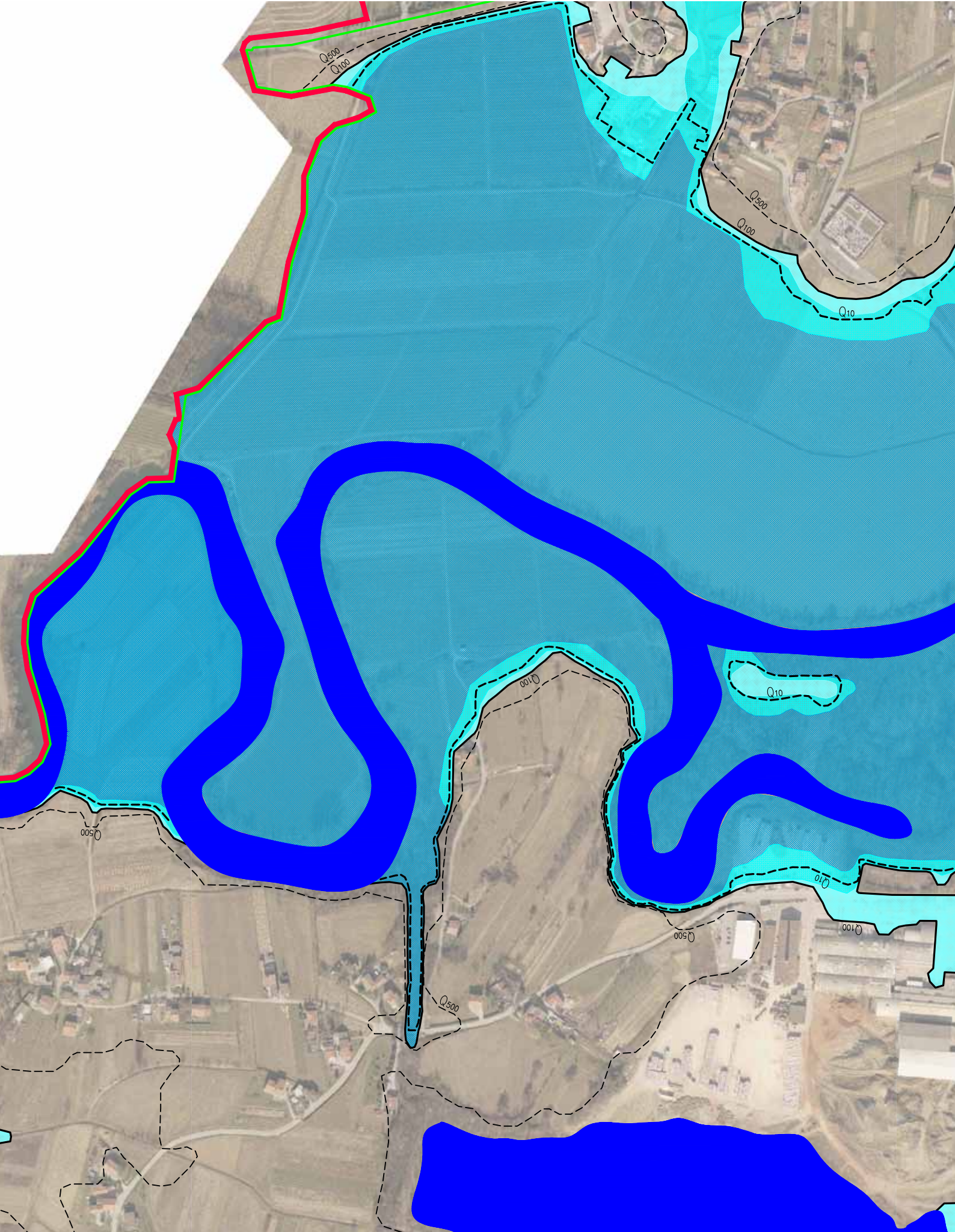
Globina pri pretoku Q_{∞}

- <0.5m
- 0.5m do 1.5m
- >1.5m

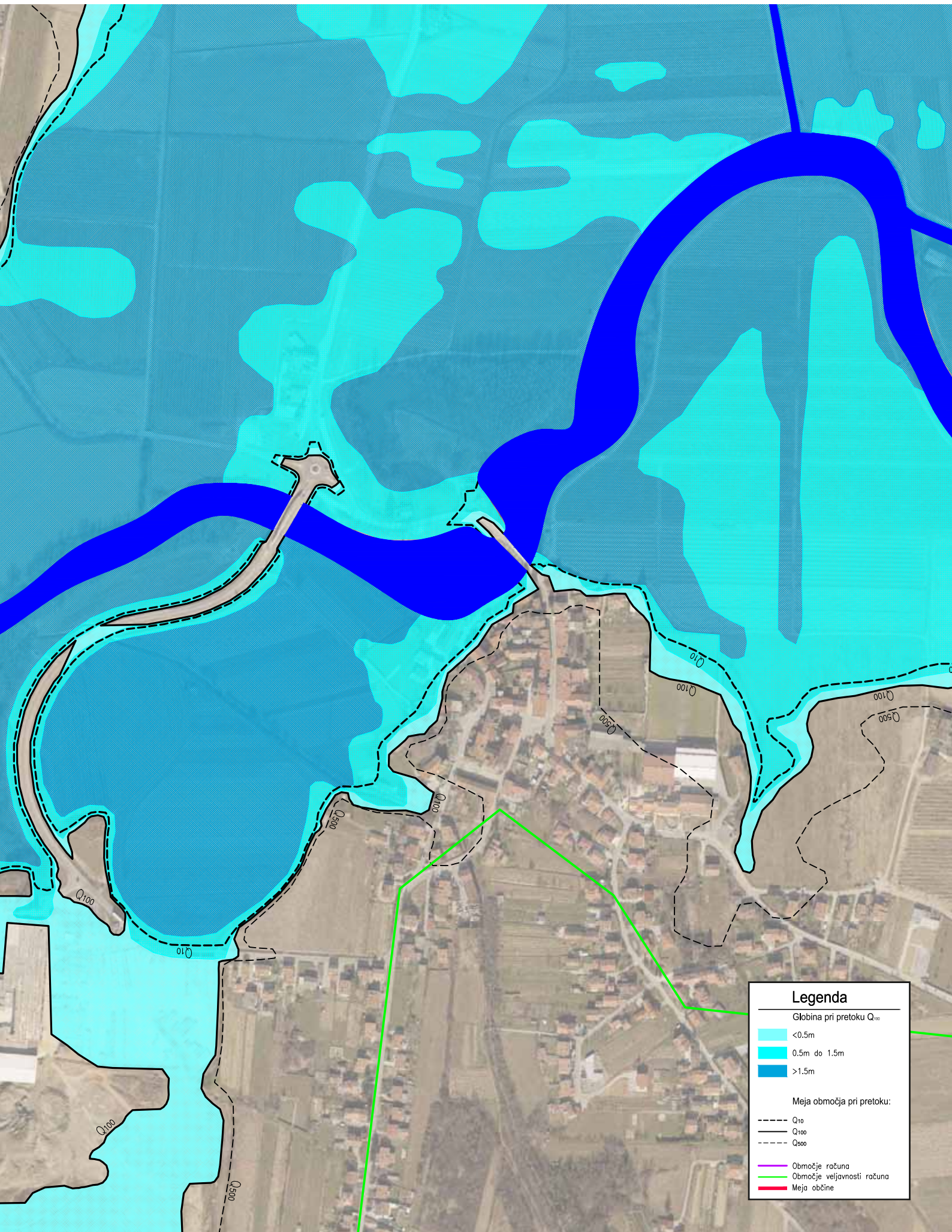
Meja območja pri pretoku:

- Q_{10}
- - - Q_{100}
- · · Q_{500}
- Območje računa
- Območje veljavnosti računa
- Meja občine

KARTA POPLAVNE NEVARNOSTI, 2. del (Bukovica- Re

nče)

Legenda

Globina pri pretoku Q_{∞}

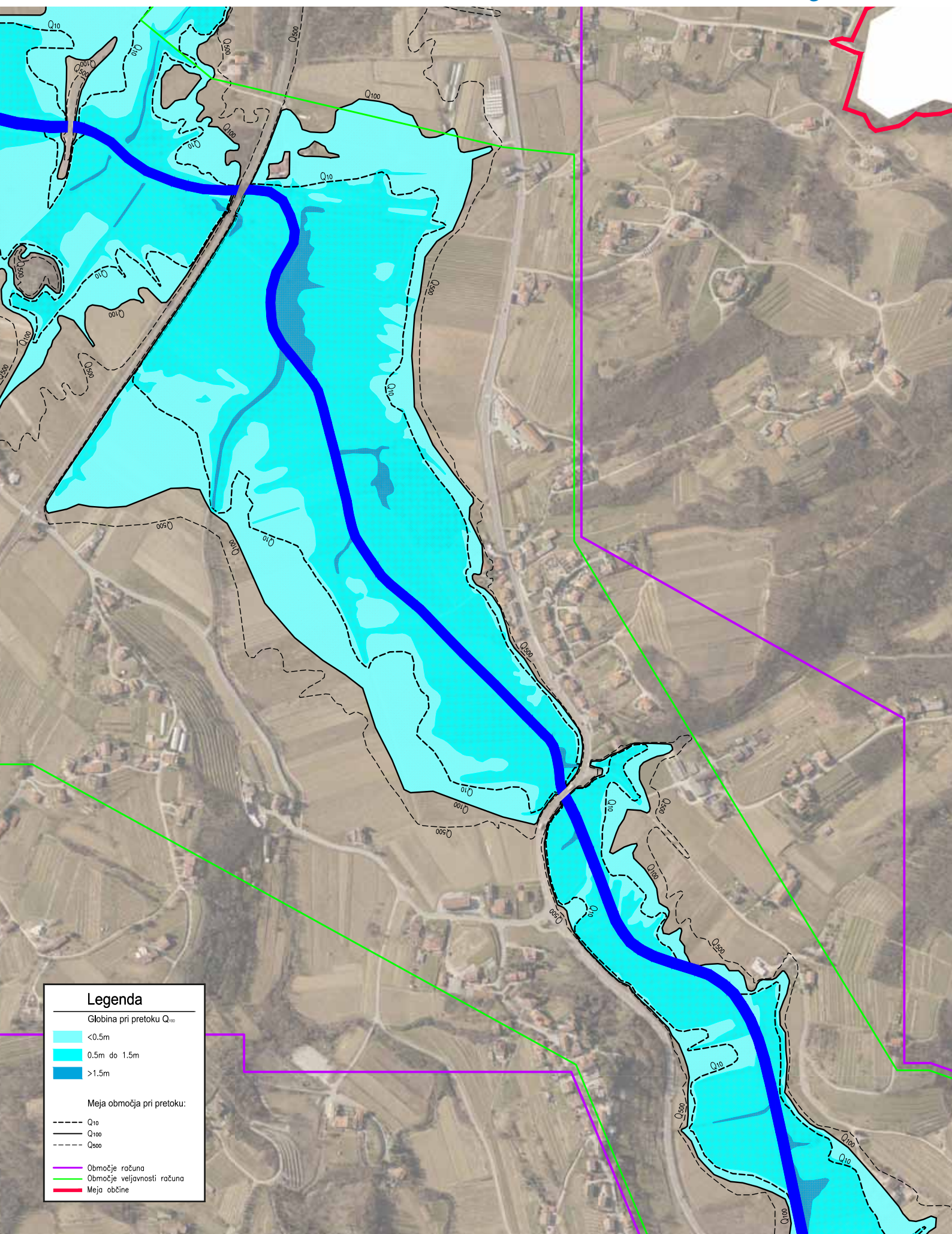
- <0.5m
- 0.5m do 1.5m
- >1.5m

Meja območja pri pretoku:

- Q_{10}
- Q_{100}
- Q_{500}

- Območje računa
- Območje veljavnosti računa
- Meja občine

KARTA POPLAVNE NEVARNOSTI, 3. del (Vogrsko)

Legenda

Globina pri pretoku Q_{∞}

- <0.5m
- 0.5m do 1.5m
- >1.5m

Meja območja pri pretoku:

- Q_{10}
- Q_{100}
- Q_{500}

- Območje računa
- Območje veljavnosti računa
- Meja občine

TRADICIONALEN SLOVENSKI ZAJTRK V VRTCU RENČE IN V VRTCU BUKOVICA

V petek, 16. novembra je v slovenskih osnovnih šolah in vrtcih potekal vseslovenski projekt Tradicionalni slovenski zajtrk. Otrokom vrtcev Renče in Bukovica so dan popestrili učenci,

ki obiskujejo izbirni predmet rastline in človek. Tematika, ki so jo predstavili, je bila povezana z vsebinami predmeta - medonosne rastline. Učenci so pripravili različne predstave in zgodbe, primerne starosti otrok vrtca. Le-ti so

si ogledali lutkovno predstavo o treh čebelah: Silvi, Zoji in Micki, prisluhnili igrani zgodbi o medeni torti, šli s tremi prijateljicami na potep iskat medonosne rastline in prisluhnili zgodbi o Bilku, ki je pomagal čebelici Eli. Učenci so vrtčevskim otrokom za spomin pripravili knjižice o zgodbah, ki so jih pripovedovali, ter pobarvanke. Skupno druženje so zaključili z domačim medom, kruhom, jabolki in mlekom - pravim tradicionalnim slovenskim zajtrkom.

Ivana Škerjanec Maraž

V obeh vrtcih smo gostili tudi čebelarko Damjano Primožič, ki je otrokom povedala nekaj o življenju čebel, o tem, kje imajo čebele svoj dom, kam se skrijejo pozimi, kdaj in kako nabirajo cvetni prah in kam ga odlagajo, kako čebelarji pridobivajo med in še veliko zanimivega. Otroci so pozorno prisluhnili njenemu pripovedovanju, nekateri so tudi preizkusili, kakšen je pogled izpod zaščitnega klobuka.

Gospo Damjani se za skrbno pripravljeno predstavitev iskreno zahvaljujemo.

Strokovne delavke Vrta Renče in Vrta Bukovica

SREČANJE S STARIMI STARŠI V VRTCU RENČE

Petkovo dopoldne, 23. novembra je bilo za otroke Vrtca Renče nekaj posebnega. V goste so povabili svoje drage dedke in babice.

Že zjutraj, ob prihodu otrok v vrtec, je bilo čutiti prijeten nemir. »Danes pride moja nona. Moja tudi. In nono. Komaj čakam... » Pričakovanje se je stopnjevalo in se končno, zlito v pesmi Naša četica koraka, razleglo po prostoru šolske jedilnice, ko so vanjo prikorakali otroci. Šolska jedilnica se je prelevila v malo, a do zadnjega

kotička polno «kulturno dvorano». S pesmijo, plesom in deklamacijami so se druga za drugo starim staršem predstavile vse skupine otrok: Lunice, Sončki, Mavrice in Zvezdice. Nastopili so iskreno, pristrčno in igrivo, tako kakor znajo in zmorejo le otroci. Prav vsi so za svoj nastop poželi velik aplavz obiskovalcev.

Po prireditvi se je skupno druženje otrok in njihovih dedkov in babic nadaljevalo v še bolj sproščenem ozračju v prostorih vrtca. Otroci so se lahko stisnili k dedkom in babicam v naročje in v objem, jih pogostili s piškoti, ki so jih sami spekli, ter jih obdarili s simbolnimi spominskimi

izdelki, ki so jih, dedkom in babicam v zahvalo in v spomin, izdelali sami.

Tako je v rosno petkovo dopoldne v vrtec Renče posijalo sonce; sonce sreče, radosti in zadovoljstva, ki nas bo grelo še v zimске dni.

Zato da je vse potekalo po načrtu, gre zahvala strokovnim delavkam vrtca Renče in otrokom, učiteljici **Almi Gregorič**, delavcem šolske kuhinje, učencem šole in ravnatelju.

Hvala tudi dedkom in babicam za obisk in za čas, ki so ga poklonili svojim vnukom in vnučkinjam.

Dorina Vončina Kodelja

SREČANJE S STARIMI STARŠI V VRTCU BUKOVICA

V Vrtcu Bukovica imamo vsako leto tradicionalno srečanje s starimi starši. V našem malem vrtcu smo srečanje letos pripravili 22. novembra.

Starejša skupina in sredinčki smo pripravili zanje kratek nastop. V jaslični skupini pa so otroci ob pomoči starih staršev izdelovali torbico. Po

nastopu smo stare starše razveselili s skromnim darilcem, ki so ga izdelali otroci ob pomoči vzgojiteljic.

Sledil je kostanjčkov piknik na našem igrišču. Otroci vseh treh skupin, stari starši in vzgojiteljice smo se skupaj družili, kramljali in se igrali. Ob požirku toplega čaja smo pridno lupili kostanjčke ter se posladkali s piškoti in sadjem.

Prijetna urica je hitro minila in že je prišel čas slovesa. Obljubili smo si, da se naslednje leto

spet srečamo, saj nam je na ta dan vsem lepo, kar dokazuje skoraj stoddostna udeležba starih staršev.

Delavke vrtca Bukovica se zahvaljujemo kuhinji OŠ Renče, ki nam je priskrbelo vse za kostanjčkov piknik, in hišniku Franku za peko slastnih kostanjčkov.

Nasvidenje naslednje leto!

Vesna Špacapan

VREDNOTE NA PRVEM MESTU

Podelitev nagrad – Dr. Alfredo Stoppa in župan Karl Staudinger sta nam podelila nagrade

V šolskem letu 2011/12 je Schwanenstadtu v Avstriji potekal **10. mednarodni natečaj za najboljšo otroško in mladinsko knjigo**. Na natečaj je prispelo skoraj 200 otroških in mladinskih del iz vseh avstrijskih zveznih dežel, iz Slovenije, Italije, Švice, Hrvaške in Srbije.

Že šesto leto zapored so v Avstrijo potovale tri knjige, ki so nastale na OŠ Renče, POŠ Bukovica. Vse naše knjige so bile nagrajene.

Knjiga z naslovom Vrednote, ki je pod mentorstvom Marte Premrl in Mateje Pahor nastajala v četrtem in petem razredu ter v podaljšanem bivanju, je prejela **PRVO NAGRADO**

Žirija jo je tako ocenila:

V času brezbržnosti so učenke in učenci OŠ Renče, POŠ Bukovica pisali o brezčasnih vrednotah in želi pri mednarodni žiriji v Schwanenstadtu, s pogumno tematiko in izvrstnimi ilustracijami, velik uspeh.

Pisali in ilustrirali so jo: **Kaja Abramič, Maja Zorn, Jure Bizjak, Filip Furlani, Aljaž Hla-**

Stran is knjige Vrednote

dnik, Kaja Hrobat, Lina Lazić, Miha Lazić, Nikolina Novaković, Asja Petrovčič, Mark Poje, Žiga Rovtar, Lea Terčon, Anja Žižmond, Nejc Bavdaž, Rok Bavdaž, Jan Bonutti, Alen Čotar, Lia Čotar, Aleksij Drnovšček, Leja Keber, Anastasija Knez, Neža Ledinek Lozej, Urška Petijan, Anja Petrovčič, Natan Šemrl, Jure Vodopivec, Matija Zorn.

Knjiga **Ples v krogu** bila nagrajena z nagrado, ki se imenuje **Posebna omemba žirije**. Knjiga je nastala v podaljšanem bivanju na POŠ Bukovica v lanskem šolskem letu, pod mentorstvom Mateje Pahor. Ilustracije in pesmice v knjigi so prispevali učenci lanskega 4. in 5. razreda: **Nikolina Novaković, Asja Petrovčič, Anja Žižmond, Jure Bizjak, Filip Furlani, Lina Lazić, Miha Lazić, Lia Čotar, Alen Čotar, Anastazija Knez, Neža Ledinek Lozej in Anja Petrovčič.** Njihova dela pa je mojstrsko fotografiral Boris Gorjan.

Otroci so se pri izdelavi slik za knjigo resnično potrudili, saj so v izdelavo vložili veliko časa in truda, predvsem pa potrpežljivosti. Tako so nastali izdelki, ki jih prav vsak lahko interpretira in vidi po svoje; lahko so to mandale ali živobarvne cvetlice, pisani sončki ali sedem barv mavrice... Vsak si lahko izbere svojo najljubšo barvo in se potopi v ples skupaj s pesmico, ki spremlja vsako slikico. Ali pa lahko slika in pesmica izbereta vas in vas popeljeta na drugo stran mavrice.

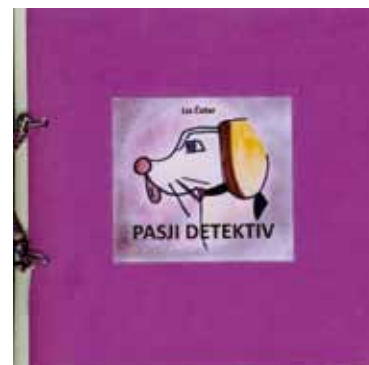
Priznanje žirije pa je prejela knjiga **Pasji detektiv**, ki je samostojno delo petošolke **Lie Čotar.**

Pasji detektivje prvoosebna pripoved deklice, ki skupaj s svojo psičko Lulu odkriva družinske skrivnosti. Delo je glede na avtoričino starost jezikovno dovršeno in kaže na njen bogat besedni zaklad, poznavanje idiomatike, ki jo včasih izvorno prikuje sporočilu, ki ga želi podati. Pripoved se pred očmi bralca mestoma sestavlja kot mozaik, mestoma pa poteka klasično z odvijanjem dogajanja. Zanimivo je, da avtorica na prvi pogled z zgodbo nepovezane elemente mojstrsko vpleta vanjo in se tudi v nadaljevanju vrača prav k tem elementom. Tako postanejo psička Lulu, mamin lepotni spanec, dogodivščin detektiva Carlosa ter očetova zatopljenost v branje novic vodilni motivi zgodbe, ki se pred bralcem sestavi v koherentno celoto in v kateri nobena „zastranitev“ ni neutemeljena.

Tukaj se pod mentorstvo podpisujeta **Klavdij Čotar in Marta Premrl.**

NAGRADE IMAJO LETOS ŠE VEČJO TEŽO, SAJ SMO BILI UVRŠČENI V VIŠJO TEKMOVALNO KATEGORIJU IN SMO SE KOSALI S STAREJŠIMI AVTORJI.

Mateja Pahor, Mirjam Premrl, Marta Premrl

Lia Čotar Pasji detektiv

Stran is knjige Ples v krogu

TEDEN OTROKA NA PODRUŽNIČNI ŠOLI VOGRSKO

Teden otroka je program Zveze prijateljev mladine Slovenije, ki temelji na obeleževanju Svetovnega dneva otroka, ki ga obeležujemo vsak prvi ponedeljek v oktobru.

Letošnji teden otroka je tekel pod motom RADOŠTI IN STISKE ODRAŠČANJA. Ta tema je bila izbrana iz sporočil Nacionalnega otroškega parlamenta in analize klicev na TOM telefon otrok in mladostnikov. Mnoge stiske, ki jih preživljajo številne družine, občutijo tudi otroci in mladostniki. Nanje se odzovejo zelo različno in tudi premagujejo jih na različne načine. Lažje, če si izkušnje delijo z vrstniki in če jim pomoč in podporo ponudijo vrstniki ali odrasli.

V ta namen smo v ponedeljek, 1. oktobra, medse povabili člane Medobčinskega društva slepih in slabovidnih Nova Gorica. Skozi svet teme nas je popeljal **Igor Miljavec**, predsednik društva in slabovidna oseba, v družbi slepe gospe Metode in slabovidne Sonje. Otrokom so slepoto predstavili s pomočjo pripomočkov, ki jih uporabljajo pri vsakdanjih opravilih: govoreča ura, govoreči ločevalec barv, pisalni stroj z Braillovo pisavo, zvoneča žoga, namizne igre prilagojene slepim in slabovidnim... Otroci so vse pripomočke tudi preizkusili. Zanimiv je bil »sprehod« z zavezanimi očmi in s pomočjo bele palice. Kljub poznavanju šolskih prostorov se je marsikdo »izgubil«.

V naslednjih dneh so sledile nove zanimive dejavnosti. V šoli nas je 3. oktobra obiskala **Nives**

Hvalica, učiteljica v OŠ Renče in vodja projekta Obujamo spomine – puščamo sledi. Na zanimiv način nam je predstavila potok Lijak, dela, ki so bila ob njem opravljena in o delovnih brigadah na potoku Lijaku.

Zato nas je pot že naslednji dan peljala ob Lijaku, kjer smo opazovali strugo potoka, raste in živali. Univ. dipl. biolog in naravovarstveni svetovalec **Klavdij Bajc**, ki je zaposlen na Zavodu RS za varstvo narave v Novi Gorici, je odgovarjal na vsa otroška vprašanja. Poučil nas je o rastlinju, ki raste ob strugi Lijaka ter o drobnih živalicah, ki živijo v in ob njem. Bi radi ulovili žabo? Potem le hitro pot pod noge, pridite na Vogrsko. Pravilnih prijemov vas lahko naučijo naši otroci.

Teden je že pisal svoj zaključek, nam pa idej in dejavnosti še ni zmanjkalo. Zato smo se učiteljice odločile, da teden otroka razširimo na dva tedna.

Ko se začne novo šolsko leto, je na cesti veliko otrok. Še posebej izpostavljeni so mlajši otroci, ki so v prometu velikokrat neobgledeni. Zato je prav, da jih podučimo, kako naj se na cesti obnašajo, da bodo varni. In kdo bi to nalogo najbolje opravil, če ne policist?! **Domen Hanžič** je otroke seznanil s prometnimi pravili, nato pa smo se odpravili še na krajši sprehod po Vogrskem in se tako preizkušali v prometu kot pešci. Policist se je v šolo, kljub lepemu vremenu, pripeljal z avtomobilom, zato ga nismo mogli videti, ali zna zajahati tudi jeklenega konjička.

Ampak nič zato, saj smo konjička, in to kar dva, pričakali v četrtek na našem šolskem igrišču.

Srečko Špacapan, naš konjenik iz Volčje Drage, nas je z veseljem obiskal in se na obisk pripeljal v čisto pravi kočiji. Vlekla sta jo njegova konjička, ki ju mnogi že poznamo. Srečko nam je slikovito opisal konja kot žival, vse njegove navade in opravila, ki jih vsak dan opravi v hlevu ali na travniku. Konja smo lahko nahranili z jabolki in posedeli na njenem hrbtu. Nato pa nas je »natovoril« na kočijo in nas peljal na vožnjo po Vogrskem. Preživeli smo zelo lepo dopoldne in Srečku se zahvaljujemo za tako bogato darilo.

Dejavnosti smo sklenili s petkovim jesenskim pohodom okrog akumulacijskega jezera Vogršček ter poslikavo asfaltnih površin pred šolo. Otroci so naslikali več oblik ristanca – igre, ki se je nikoli ne naveličaš, ter ostalih umetnij po želji.

Teden otroka je priložnost, ko otrokom in mladim omogočimo obilo zabave, druženja, smeha in zanimivih aktivnosti. Omogočimo jim te radosti čim večkrat.

Katarina Tischer Gregorič
Foto: Andrejka Rijavec

PAPIRJA ZAKLAD ZA ŠOLSKE SKLAD

V Renčah so krajanj dovažali papir na zbirališče v šolo. Ob zaključku akcije pa so učenci in predstavniki DU zbirali papir po zaselkih

je bilo naše geslo ob akciji zbiranja starega papirja, ki smo jo v letošnjem tednu otroka na šoli v Renčah in podružnični šoli v Bukovici izpeljali skupaj z društvoma upokojencev Renče in Bukovica-Volčja Draga ter krajevnima skupnostima Renče in Bukovica-Volčja Draga.

Pred šolo v Bukovici so papir prevzemali društva upokojencev

Akcija se je pravzaprav začela že v juniju, ko smo na pobudo upravnega odbora ŠOLSKEGA SKLADA OŠ Renče, da naj bi zbiranje starega papirja organizirali **medgeneracijsko**, prosili društvi upokojencev v Renčah in Bukovici-Volčji Dragi za sodelovanje. Pobuda je bila z odobravanjem sprejeta in tako smo v tednu otroka skupaj **zbrali petnajst ton in pol starega papirja!**

Tokrat je bilo ob akciji, ki je potekala od 1. do 5. oktobra, dela res zelo veliko.

Na šoli smo razpisali razredno tekmovanje pod geslom PAPIRJA ZAKLAD ZA ŠOLSKE SKLAD. Sklenili smo, da bomo **zbran denar dali v dobrotelne namene** in sicer v Šolski sklad OŠ RENČE, ki skrbi za pomoč socialno šibkim učencem, za pridobivanje sredstev in financiranje dejavnosti, ki se ne financirajo iz javnih sredstev, za spodbujanje razvojne in raziskovalne dejavnosti učencev, za zviševanje standarda vzgojno-izobraževalnega procesa.

Krajevna skupnost Renče in Krajevna skupnost Bukovica-Volčja Draga sta vsem krajanom poslali obvestila, da bomo zbirali star papir, in jih

prosili za sodelovanje pri zbiranju.

In tako smo v tednu otroka - vsak dan, od ponedeljka do petka - na šolskih dvoriščih obeh šol lahko videli, kako so starši naših učencev z avtomobili vozili star papir, ki so ga nato učenci, člani društva upokojencev in hišnika zbirali, tehtali in skrbno vpisovali v zbirno tabelo.

V petek, 5. oktobra, smo se učenci višjih razredov OŠ Renče, člani Društva upokojencev Renče in delavci šole odpravili na **zbiranje starega papirja od hiše do hiše po renških ulicah**. Akcija zbiranja papirja se je prelevila v pravi družabni dogodek, saj smo bile skupine, sestavljene iz otrok in odraslih vsepovsod dobro sprejete. Skoraj pri vsaki hiši so za nas že imeli pripravljene zaloge papirja (razen tam, kjer so jih učenci že vse pobrali!). Krajanj so bili našega obiska veseli, z nami so poklepetali, nas pohvalili in pozvali, da naj še pridemo. Gospa Irena iz Žigonov nam je dala tudi dober nasvet: »Vsaj dva meseca prej nas obvestite, da boste imeli akcijo zbiranja papirja! Tako papirja

ne bomo sproti vozili v smetnjake, ampak ga bomo hranili za vas!« Seveda bomo ta nasvet upoštevali in vas spoštovani krajanj, pravočasno obvestili, kdaj bomo papir spet zbirali.

Člani Društva upokojencev Renče in Občina Renče-Vogrsko so poskrbeli za odvoz zbrane ga papirja po hišah do šolskega dvorišča. Tu so upokojenci, hišnik in učenci komaj sledili sprotnemu tehtanju, zapisovanju in spravljanju papirja, ki je »prijahal s terena«. In bilo ga je veliko! Petnajst ton in pol!

Še en dokaz, kako dobro znamo sodelovati v naši lokalni skupnosti.

HVALA ZA SODELOVANJE! VSEM!

Hvala še posebej članom Društva upokojencev Renče in Društva upokojencev Bukovica - Volčja Draga, ki so nam pomagali, ki so z delom in s svojo prisotnostjo ustvarili prijetno, umirjeno vzdušje ter v družini z nami spet pokazali, da je v slogi moč, da skupaj lahko naredimo veliko dobrega za ljudi in okolje, v katerem živimo!

BA

ZBIRALNA AKCIJA PAPIRJA

V šempetrskih vrtcih smo se letos odločili, da bomo 2x letno zbirali star papir, sredstva pa namenili vrčevskemu skladu.

Prvo akcijo smo izvedli novembra 2012. V vrt-

cih smo skupaj zbrali **4,81 tone papirja**, kar je v vrčevski sklad prineslo **241 evrov**.

Vsem staršem se lepo zahvaljujemo za sodelovanje. Akcijo bomo ponovili v spomladanskem času.

Kolektiv vrtca Zvezdica.

USPEHI LETA 2012 BODO ZAPISANI Z VELIKIMI ČRKAMI

Slovenski reprezentantki **Lucija Mlinarič** in **Nika Arčon** sta na svetovnem prvenstvu osvojili tri odličja; Lucija srebro in bron, Nika bron. V Aucklandu na Novi Zelandiji je od 29. septembra do 13. oktobra potekalo svetovno prvenstvo v umetnostnem kotalkanju za starejše mladince in člane. Slovenija je na tekmovanje poslala tri dekleta, vse tri Primorke.

Veronika Brešar je tekmovala samo v obveznih likih in med vso svetovno konkurenco zasedla odlično osmo mesto. Lucija in Nika sta tekmovali v kombinaciji, kar pomeni v obveznih likih in prostem programu. Lucija je v prostem programu zasedla tretje mesto, v kombinaciji pa, kot

na evropskem prvenstvu, zaostala samo za italijanko **Deborah Sbei** in bila odlična druga. Tik za njo je s tretjim mestom v kombinaciji na stopničkih stala Nika Arčon. Skorajda neverjeten dosežek za našo malo Slovenijo, da sta med elito z vsega sveta na zmagovalnem podiju stali dve Slovenki. Lah-

ko smo resnično ponosni. Ob Lucijini vrnitvi v domovino so v renškem klubu pripravili sprejem, katerega so se udeležili tudi visoki predstavniki **Zveze kotalkarskih športov Slovenije**.

Na svetovnem prvenstvu se je zgodil še en pomemben dogodek za Slovenijo ter za renško kotalkanje. Lucija Mlinarič je bila s strani mednarodne kotalkarske zveze imenovana za **predstavnico ženskega umetnostnega kotalkanja v Mednarodno kotalkarsko zvezo** za dobo štirih let, kar je za vse velika čast.

▶ ODLIČNI DOSEŽKI TUDI NA POKALU EVROPE IN POKALU INTERLAND

Tekmovanje za Pokal Evrope je letos potekal v Portugalskem mestu Paredes in sicer od 24. do 27. oktobra. Udeležilo se ga je osem tekmovalcev iz renškega kluba. V močni mednarodni konkurenci se je najbolje odrezala **Urška Furla-**

ni v skupini mlajše deklice. Zasedla je drugo mesto, v isti skupini je **Ivana Štrukelj** osvojila sedmo mesto.

V kategoriji starejše deklice je bila od Slovenk najboljša **Lana Pregelj**, **Lana Muhič** je bila sedma, **Vanessa Šuligoj** pa dvanajsta. Med kadeti je **Natan Muhič** zasedel peto mesto, med kadetinjami pa je **Jessici Marka** za las ušla medalja in je bila četrta, **Ana Turel** pa boleznj navkljub peta.

Pokal Interland je bil letos v Smoerumu na Danskem med 1. in 3. novembrom. Slovenska reprezentanca je štela pet tekmovalk, iz renškega kluba so nas zastopale tri. Med najboljšimi v kategoriji mlajše deklice je bila **Valentina Gorkič** z drugim mestom, med starejšimi deklicami pa **Zoja Muhič** peta in **Lea Arčon** sedma.

Tudi njim so Renčani pripravili lep sprejem in jim čestitali za odlične dosežke.

V jesenskem času so potekala še nekatera druga mednarodna tekmovanja, katerih so se uspešno udeležili renški kotalkarji, Pokal KK Perla v Solkanu, Pokal KDK Domžale ter tekmovanje v sosednji Gradisci.

Sedaj pa se vsi kotalkarji pripravljajo na novoletno revijo, ki bo 15. in 16. decembra. Pridite, lepo bo.

MR

ŽIVLJENJE JE KOŠARKA

V šolskem letu 2011/12 smo se učenci OŠ Renče povezali z varovanci iz Varstveno delovnega centra Stara Gora v projektu Življenje je košarka, ki ga vodita **Boštjan Nachbar** in **Siniša Drobnjak**. S projektom želijo spodbujati integracijo vseh ljudi v sodobno družbo.

V projekt smo bili vključeni učenci prostovoljci iz 7., 8. in 9. razreda, učitelji športne vzgoje naše šole in pedagoginja. Od januarja 2012 smo na naši šoli organizirali pet srečanj. Skupaj smo se pripravljali na igro košarke. V mešanih parih smo izvajali različne vaje ogrevanja in metali na koš. V mešanih skupinah smo nato nadaljevali z igro. Na koncu smo bili vsi zmagovalci. Na zadnjem srečanju v mesecu maju, ki je bilo nekaj posebnega, smo se po ogrevanju in igri košarke še sku-

paj slikali in si izmenjali simbolična darila. Učenci smo varovancem podarili košarkarsko žogo, na katero smo se podpisali vsi, ki smo so-

delovali v tem projektu. Prijatelji iz Varstveno delovnega centra Stara Gora pa so nam podarili obeske s košarkarskimi žogami, ki so jih sami

izdelali. To je bila za nas učence odlična izkušnja in tega projekta si še želimo.

Ula Zorn in Laura Černe

RRooaaarr

Tudi letošnje leto je bilo uspešno za našo ekipo. Domov smo odnesli kar nekaj pokalov, čeprav smo imeli aprilsko dirko v popolni plohi, junijsko pa v pekleni vročini.

V skupnem seštevku za Pokal Primorske 2012 smo dosegli naslednje uvrstitve:

Open 1000 (19 tekmovalcev)

1. Norbert Godnič
3. Savo Nardin
4. Marko Pregelj

Open 600 (13 tekmovalcev)

3. Luka Kogoj (bodoči član ekipe)
4. Borut Hrovatin

Na dodatni dirki dne 10.novembra (16 C brrrr) pa smo odnesli 4 pokale:

Open 1000:

2. Marko Pregelj
3. Savo Nardin

Open 600:

2. Luka Kogoj
3. Borut Hrovatin

Poleg strani www.RRooaaarr.si smo odprli tudi stran na Facebook-u, preko katere bomo ažurno obveščali o dosežkih in delovanju ekipe!
Oboževalcev strani je vedno več, ogledajte si jo - <https://www.facebook.com/RRooaaarr#>
Savo Nardin

Ogrevanje pred tekmovanjem

Z zaslužnimi pokali: (z leve) Borut Hrovatin, Luka Kogoj, Norbert Godnič in Savo Nardin

USPEŠEN ZAKLJUČEK SEZONE

Konec oktobra se je za naše motoriste uradno zaključila sezona. Kot že vemo, se naši predstavniki udeležujejo tekmovanj motocross državnega in pokalnega prvenstva ter cross country prvenstva.

Na zadnji cross country dirki v Orehovi vasi, ki se bo v zgodovino te mlade športne zvrsti zapisala kot najtežja doslej, je barve A.B.C sport kluba odlično branil **Martin Podgornik**, ki je suvereno zmagal. Podgorniku je tako uspela prva zmagava v sezoni in sicer v izjemno zahtevni blatni dirki in močni konkurenci. Za težke pogoje na stezi je poskrbelo muhasto vreme z obilnim deževjem, ki je udeleženi 96 tekmovalcem povzročilo marsikatero težavo na dveurni preizkušnji. Omenjene dirke se je udeležil tudi **Borut Hrovatin**, ki prav tako kot

Podgornik, nastopa v cross country prvenstvu. Po odličnem začetku sezone v kategoriji E3 je zadnjo dirko z malo smole zaključil na 6. mestu in tako žal zapravil skupno 2. mesto ter se moral zadovoljiti s skupnim 3.mestom, takoj za prvouvrščenim **Mihom Špindlerjem** in drugouvrščenim **Davidom Tepužem**. Podgornik je v kraljevem razredu E2 profi sezono zaključil prav tako kot Hrovatin, na skupnem 3.mestu, prvak v razredu E2 profi je tako postal večkratni državni prvak v motocrossu **Sašo Kragelj**, skupno drugo mesto pa je pripadlo

Jaki Možetu.

Tudi v panogi motocross so se v oktobru zaključile tako dirke pokalnega kakor državnega prvenstva. **Podgornik** je ponovno odlično zastopal barve našega kluba ter si privozil skupno 4. mesto v pokalnem prvenstvu, poškodba ramena pred zadnjo dirko državnega prvenstva pa ga je potisnila na skupno 6. mesto.

Iskrene čestitke fantoma za prisluzene uspehe, po zasluženem počitku bomo v prihajajoči sezoni 2013, ki se začneja spomladi, zopet stiskali pesti ter se veselili novih uspehov. Do takrat pa lep pozdrav in kmalu na snidenje!

N. Stepančič
Foto: ABC Sport

XSPORT

tekmovalci uspeli popraviti preko noči, nekatera pa so vzdržala vse napore.

Zmagovalec krožne dirke je bil tisti, ki je v skupnem sobotnem in nedeljskem času prevozil največ kontrolnih točk. To je uspelo osvojiti posadki iz Nemčije, **Matthias Bader** in **Jurgen Kufner**, ki se je letos prvič udeležila te preizkušnje. Nemca sta s prednostjo treh točk ugnala italijansko posadko **Wal-mi Petean** in **Simone Medeot**. Tretje mesto je osvojila slovenska

posadka **Erik Žorž** in **Martin Pri-bac**.

Prireditve smo uspešno zaključili s podelitvijo plaket in nagrad najboljšim trem, za katere je letos poskrbel sponzor Mamut 4x4. Praznih rok pa niso ostali tudi preostali tekmovalci, ki so si prav vsi prislužili tolažilne nagrade naših sponzorjev. Hvala vsem, ki ste kakorkoli pomagali pri organizaciji prireditve. En lep offroaderski pozdrav.

Društvo Xsports
Foto: Matej Ferfolgia

6. in 7. oktobra 2012 je naše društvo Xsports iz Volčje Drage ob pomoči Goriških opekarn in Martexa, ki sta odstopili teren, ter številnih sponzorjev in prostovoljcev organiziralo že 6. mednarodno tekmovanje v ekstremnem off roadu.

Letos smo gostili 19 posadk iz Slovenije, Italije, Avstrije in Nemčije.

Tekmovalci so se v soboto zjutraj najprej pomerili v prologu. Po kosilu se je začela dirka v 7 kilometrov dolgi dvojni krožni progi v glinokopu Vogrsko, ki je tega dne trajala 5 ur. Vložili smo veliko časa in truda, da smo pripravili progo, ki nikakor ni bila lahka. Proga je bila zahtevna zaradi blata, vode, strmih spustov in vzponov, nevarnih bočnih nagibov ter skalnih in ostalih preprek. Progo je nekoliko otežil še dež, ki jo je v nedeljo zjutraj namočil, tako da je bila blatna in spolzka. Zaradi tega so tekmovalci v nedeljo vozili le dve uri.

Vozniki so morali pri premagovanju ovir pokazati tehnično znanje, medtem ko so sovozniki pokazali poleg tega tudi dobro kondicijsko pripravljenost. Tako kot tekmovalci pa morajo dobro pripravljenost po-

kazati tudi vozila. Marsikatero vozilo je »obupalo« že prvi dan oz. so jih

DRŽAVNO PRVENSTVO V AKROBATIKI

10. novembra, se je v Koprju odvijalo državno prvenstvo v akrobatiki C-program.

Tudi tokrat so se naši člani odlično odrezali in sicer, v kategoriji cici-bank je **Petra Arčon** zasedla 1.

mesto, **Hana Lukežič** 2. mesto in **Mojca Spačal** 3. mesto. Ekipno so bile na 1. mestu. V kategoriji cici-banov je **Miha Špacapan** zasedel 9. mesto, ekipno so bili peti. Mlajše deklice so zasedle ekipno 5. mesto, pri mlajših dečkih pa je **Žan Zorn** zasedel 1. mesto, ekipno so

bili prvi. Pri starejših deklicah je **Ula Zorn** zasedla 7. mesto, ekipno so bile sedme. Pri starejših dečkih je **David Peras** zasedel 2. mesto, **Miha Pregelj** 4. mesto, **Tomí Zavادلal** 5. mesto, **Jan Ferjančič** 6. mesto in **Tim Mozetič** 7. mesto. Ekipno so bili prvi. Pri mla-

dincih pa je **Blaž Klinec** zasedel 6. mesto in **Jure Klinec** 8. mesto, ekipno pa so bili tretji. Za vse do-sežke iskrene čestitke.

Tekst: Alenka Cotič
Foto: Boris Pregelj

JESENSKI POHOD NA KOLOVRAT

Dvakrat v letu organiziramo v Športnem društvu Partizan Renče tudi pohod. V prelepem jesenskem sončnem dnevu

smo se v oktobru odpravili na Kolovrat.

Ogledali smo si muzej prve svetovne vojne na prostem. Nato smo pot nadaljevali po poti miru, ter se

povzpeli na bližnjo vzpetino na poti proti Kuku, s katerega se nam je razprostiral prekrasen pogled na Soško dolino, Krn in Benečijo. Muzej prve svetovne vojne je bil nadvse zanimiv predvsem za naše

najmlajše. Izlet smo zaključili s piknikom v naravi.

Tekst: Alenka Cotič
Foto: Boris Pregelj

NA STRAŽI 4 GENERACIJE....4 DRŽAVE

Branko Gregorič

**Severin Gregorič, po domače Br-
linčkov z Vogrskega je zakladnica
zgodovine. Iz rokava strese datum
izpred skoraj sedemdesetih let, kot
da bi dan minil šele prejšnji te-
den. Severin mi je zaupal zanimivo
zgodbo, povezano s kar štirimi nji-
hovimi generacijami. Zadnje štiri
generacije moških pri Brlinčkovih,
nono Andrej, Severinov oče Me-
lhior, Severin ter njegov sin Bran-
ko so vojaške dolžnosti opravili na
stražah in čeprav so vedno živeli na
Vogrskem, so vojaščine opravili za
kar za štiri države.**

Nono Andrej Gregorič je v tedanji Avstro-Ogrski služil na straži pri Veroni. To je bilo leta 1865. Njegov sin Melhior je postal avstrijski vojak- rekrut leta 1905. Severin pove, da je vojaški rok služil v

Trstu pri 97 regimentu. Tam so stražili predvsem po skladiščih, vsakih štirinajst dni pa so vojake po morju peljali do Kopra, kjer so varovali tamkajšnji zapor. Severinov oče se je leta 1912 udeležil tudi orožnih vaj, ki so potekale 21 dni. Zanje je prejel krono in pol na dan, kar je takrat predstavljalo pol »žernade«. Severin se natančno spominja, da mu je oče pripovedoval, kako so v cerkvi naznanili, da je potrebno varovati domovino in vpoklicali može stare od 20 do 42 let. To je bilo 26. julija leta 1914. Dva dni za tem se je uradno začela prva svetovna vojna. Melhior je bil mobiliziran in napoten v Galicijo na sever Poljske ter kasneje v gozdove Karpatov, kjer so se bile hude bitke tudi zaradi mraza in snega. Oče je večkrat pripovedoval, kako so jim od mraza zatekle roke, da si srajc kar 14 dni niso mogli sleči. V času ruske revolucije leta 1917 je bil Melhior izbran za stražo ruskih grofij pri Črnem morju. Obljubljali so jim plačilo 5 rubljev na dan, vendar so nato na plačilo pozabili. Ko je kasneje Avstrija propadla, se je moral javiti Italijanom in tako leta 1925 postal obvezni italijanski vojak.

Leta 1944 je bil Severin star 16 let. Brlinčkovi so v Stari Gori nakladali drva za zimo, ko je mimo prišla partizanska edinica (op. a.: četa, odred). Partizanski oficir je opazil mladeniča in mu namignil, da bo moral k njim na stražo. V začetku leta 1945 je že potekala mobilizacija in med enajstimi mladeniči z Vogrskega, se je znašel tudi Severin. Odpeljali so jih na glavno zbirališče na kmetijo Pri Kaplanu nad Renčami in jim kot prvo zabičali, da so od tega dne 3 leta starejši. Severin se spominja, da so od tam odšli na Banjšice ter v Čepovan, kjer je potekala 14 dnevna ofenziva na IX. Korpus. Nato so se vrnili v Renče in na Vogrsko, kjer so prejeli pravo orožje, od koder so šli na Kras. Tam je Severin dobil angleško puško, ki pa je bila izredno velika, nerodna in težka. Nekega jutra ga je komandant določil za izvidnika v trojki. Severin se je odpravil na višjo točko in opazoval sovražnika. Ta se je ob zori že zelo približal, ven-

dar so partizani imeli ukaz, da čakajo na mrtvi straži. Streljati so začeli šele, ko je bil sovražnik povsem poleg njih. »To je bil svinčeni krst,« se spominja Severin. Konec aprila 1945 je Severin sodeloval tudi v pohodu na Trst, kjer je zopet opravljal stražo. Spominja se, da so se 14. junija umaknili in se iz Trsta v Vipavo podali kar peš. Med zanimivejše straže Severin šteje tisto, ki so jo opravljali v Postojnski

Mladi Severin Gregorič

jami. Nekaj dni so stražili vhod v Črno jamo, nato pa so se morali skriti med kapnike in pri miru stati kar nekaj ur. Iz jame so seveda prišli vsi premraženi. Severin je sodeloval še na stražah v Idriji, Prestranku, v Branici, Ravnici, Kanalskem Vrhu, Mostu na Soči, v Ljubljani na Cekinovem gradu (op. a.: današnji Muzej novejšje zgodovine),... ter na Ajševici, kjer je potekala meja med cono A in cono B. Tu se je udeležil tudi prvih volitev, saj so vojaki imeli pravico voliti, čeprav še niso dosegli polnoletnosti. Spominja se tudi prigode, ko je stražo na Ajševici obiskala ameriška misija. Do njega je pristopil ameriški vojak ter ga nagovoril v slovenskem jeziku. Razložil mu je, da so starši doma iz Cerknega, da pa živijo v Ameriki, sam pa pri ameriški vojski sodeluje kot tolmač. Severin mu je takrat rekel: »Na, ti si iz Amerike prišel domov, jaz sem pa tri kilometre stran, pa ne smem domov.« Hudo domotožje je Severin občutil tudi na straži v Branici pod Štjakom. Januarja 1946 je bila huda zima. Severin je na straži poslušal zvon, ki je oznanjal Ave Marijo in takrat si je močno zaželel, da bi se lahko pogrel ob domačem ognjišču. 4. aprila 1947 je bil končno demobiliziran in se je lahko vrnil domov. Ker se je vračal v cono A, je prejel novo obleko in 250 dinarjev. Vendar je čez dve leti sledila ponovna mobilizacija za dosluženje vojaškega roka v Bosni, kjer je pomagal graditi novo tovarno. Tu se je ponovno znašel na straži- tokrat je moral stražiti pred številnimi volkovi. Leta 1953 je sledila ponovna mobilizacija in Severina so poslali najprej tri mesece kopati jarke v Bilje, nato pa na stražo, kjer je bil opremljen s številnim strelivom, tudi bombami.

Tudi sin Branko je sledil stražarski tradiciji svojih prednikov. Vojaški rok je služil v jugoslovanski ljudski armadi na straži v Novem Mestu, v času samostojne Slovenije pa v Kostanjevici na Krasu. Severin svojo zgodbo zaključuje: »Vsi smo se živi vrnili domov in najlepše je stražit prav lastno domačijo.«

Nataša Podgornik
Foto: arhiv Severin Gregorič

Melhior Gregorič (desno) - na razglednici, ki jo je 4. 5. 1917 poslal ženi iz Rusije.

Melhior Gregorič v uniformi avstrijskega vojaka

ŽIVLJENJE BREZ SLUHA

Sem mlad fant star 24 let in to je moja nenavadna zgodba ...

Začelo se je pred dvema letoma, ko sem se v službi počutil slabo. Bolela me je glava, bil sem omotičen in dajala me je slabost. Obvestil sem šefa in se odpravil domov. Doma sem ugotovil, da imam tudi nekaj vročine, pa bruhal sem. Pomislil sem, da me daje ena majhna viroza. Naslednji dan sem obiskal svojo osebno zdravnico, ki mi je predpisala antibiotike, katere sem še isti dan vzela. Drugi dan pa se je začela moja največja mora. Izgubil sem sluh. Kar iznenada nisem več slišal kot prej. O tem so domači obvestili urgenco, a jim je bilo rečeno, da to ni urgenten primer. Nato me je mama čez par dni odpeljala kar v bolnišnico, kjer sem bil potem hospitaliziran. Začele so se preiskave, preverjanja, neke vrste zdravljenje, a sluh je vedno bolj izginjal. Celu mi je bilo rečeno, daje izguba sluha posledica mojega kajenja. Po enem tednu sem odšel iz bolnišnice in sledile so razne kontrole tokom leta in pol. Kontrole so zajemale preverjanje sluha in morebitnega izboljšanja, ki nikakor ni prišlo. Ko so končno ugotovili, da ne vedo vzroka gluhosti in po mnogih kreganjih s strani domačih, ki so me spremljali na kontrolah, so se odločili, da me pošljejo v Ljubljano, na spe-

cializirano kliniko za sluh. Da ne omenim, kakšen nekorekten odnos je imelo osebje do mene. Seveda so mi to poročali domači, ki so vse to slišali. Smejanje v obraz, nespoštovanje moje situacije in slaba komunikacija, ker niso imeli časa mi stvari napisat. Posledica vsega tega, pa tudi dalj časa trajajočega zdravljenja oz. raziskav v bolnišnici Šempeter je bila totalna izguba sluha, izguba službe in punce. Moje življenje se je od tega trenutka naprej za zmeraj spremenilo. Ostal sem v tišini. Postal sem otožen in živčen. Zdelo se mi je, da je konec sveta. Vse stvari, opravila, ki so za druge samoumevna (pogovor, preko telefona ali osebno, gledanje TV, druženje s prijatelji, vožnja s kolesom) so zame ostale v ozadju oz. jih nisem več mogel početi. Da ne omenim reakcije ljudi. Kot pravijo, človeka spoznaš v stiski. Hja, sam sem izgubil veliko prijateljev, ki jim nisem več bil zabaven kot prej, pa tudi sama okolica se je norčevala iz mene. Pričakoval bi, ne bom rekel usmiljenja, ampak razumevanje. Glede na to, da mi navzven hibe ni videti, sem nemalokrat izpadel lažnivec, namišljeni bolnik. Žalostno je, kaj vse so ljudje sposobni izreči. Zelo sem bil prizadet in razočaran ter psihično na dnu. Ampak, kjer je volja, je tudi upanje. Odločil sem se, po

dolgem obdobju žalosti in življenju v tišini, da se zakopljem v delo. Tako mi bo vsaj čas minil hitreje. Sem namreč ljubitelj lesa. S tem mislim, da zelo rad izdelujem različne izdelke iz lesa (omara, prikolico, rezalne deske, rišem na les, koksni, točilni pult, mize,...). S tem hobijem sem se ponovno počutil koristnega. Kljub moji hibi, nisem potreboval spremstva ali kakršne koli razlage. Bil sem spet srečen. Ko pa nisem izdeloval, sem pa opravljal razna mehanična dela (popravilo motorjev, avta, izdelal sem domači tricikel,...). Skratka, bil sem in sem delaven fant. Gluhost mi ni vzela znanja, mogoče me je le malo ohromila, saj od začetka te moje nepričakovane situacije, pa do danes ne najdem službe, ki bi mi prinašala tudi prihodek. Hobiji so že pozitivnost v mojem življenju, a vendar je treba jesti.

Zato sporočam dragim bralcem in bralkam ter vaščanom, da ko jim je hudo, pa jim kaj gre narobe, mogoče v službi ali doma z družino, naj se spomnijo, da bi lahko bilo slabše. Naj pomislijo, da res ni vse samoumevno, pa da se marsikaj zmore odpraviti.

Kjer je volja, tam je pot, VERJEMITE!!!

Čibej Nejc

KAM Z GRADBENIMI ODPADKI?

V teh lepih jesenskih dneh ob spreminjajočih se barvah narave, postane sprehod nekakšna pomiritev za vsakdanje stresno življenje. Vseeno se moje oči med sprehajanjem ne spočijejo le na lepotah narave, ampak vse pogosteje nalletijo na nemarno odvržene odpadke. Med njimi pa vsekakor prevladujejo ostanki gradbenega materiala, ki razsuto ležijo med listjem, pod drevesi in ob gozdnih poteh. Nekateri pa z njimi celo prekrivajo gozdno pot in si ob tem najbrž mislijo, da so vsem ostalim naredili uslugo. Spet drugi tovrstne odpadke kopičijo na svojih posestih. Teh brez dovoljenja lastnika zemljišča ni mogoče odstraniti. Kljub temu lahko ti odpadki vplivajo tudi na druge ljudi, ki živijo v bližini. Odpadki, nastali pri gradnji oz. rušenju hiš, torej obremenjujejo naše okolje in posledično vpli-

vajo na naše dobro počutje.

Gradbeni odpadki postajajo vse večji problem, saj predstavljajo 25-30 odstotkov celotne letne količine odpadkov, tako v Sloveniji kot tudi v Evropi. Pod gradbene odpadke štejemo vse odpadke, ki nastanejo pri gradbenih delih. To so: beton, opeka, zemlja, kamenje, keramične

ploščice, izolirni material, materiali iz azbesta, gips, les, steklo, plastika, bitumenske mešanice, različne kovine z zlitinami, premogov katran in katranski izdelki.

Kupi opeke, sanitarnih ploščic, plastike in drugih materialov niso le neestetski na pogled, ampak so lahko tudi potencialno škodljivi. Za zdravje ljudi so problematični predvsem azbestni odpadni materiali. Do leta 2003 so azbestno-cementni odpadki spadali med nevarne odpadke, kasneje pa so te materiale začeli menjavati drugi, bolj neoporečni. Tako se velika količina tega nevarnega materiala skriva med gradbenimi odpadki. Sproščanje azbestnih vlaken v zrak je lahko nevarno za zdravje ljudi, saj izpostavljenost in vdihavanje le teh vpliva predvsem na dihala.

Te vrste odpadkov v naravo odlagajo tako vsakdanji ljudje kot tudi nekatera gradbena podjetja. Res je, da je potrebno odlaganje gradbenih odpadkov, na zato določena odlagališča, plačati, vendar cene niso tako visoke, da si tega ne bi mogli privoščiti. V naši občini imamo tudi center za obdelavo gradbenih odpadkov in sicer v Renčah. Tu lahko na pravilen in okolju prijazen način oddamo odpadke nastale ob gradbenih delih.

Gradbeni odpadki sami po sebi mogoče ne bi predstavljali take težave, če bi z njimi pravilno ravnali. Vendar pa ti prevečkrat končajo v naravi in kaj kmalu zavzamejo mesto pomembnih onesnaževalcev. Zaenkrat pri nas predelamo le polovico vseh gradbenih odpadkov, ostali odpadki pa pristanejo med komunalnimi odpadki. Zavrženi odpadki so lahko pravilno predelani in uporabljeni kot vir novih surovin. Prav povečanje uporabe recikliranih odpadkov je cilj projekta Rebirth, ki promovira izdelavo gradbenih materialov iz že uporabljenih in odvrženih gradbenih odpadkov.

Vem, da večini občanov naše občine ni vseeno, kaj se dogaja v njihovi okolici. Zato vas naprošam, da v primeru, če veste za koga, ki kopiči gradbene odpadke ali jih odlaga v naravo, to osebo prijavite medobčinski redarski službi. Ta bo po svojih najboljših močeh poskrbela, da bo storilec kaznovan. Pomembno je, da poskušamo skupaj preprečiti nabiranje teh nevarnih in neprijetnih odpadkov v našem okolju.

Anja Bunc

DRUŽINSKI CENTER SVETA GORA

(predstavitev)

Družinski center Sveta Gora je zasebni zavod, kjer nudimo strokovno terapevtsko pomoč za posameznike, pare, zakonce in družine ter programe za osebnostno rast v obliki raznih delavnic, tematskih predavanj, skupin ipd. Poleg tega nudimo tudi duhovne programe.

Temeljni program strokovno **terapevtsko delo** je usmerjeno odnosnemu zdravljenju in je namenjeno vsem tistim posameznikom, parom, zakoncem in družinam, ki bi radi bolje razumeli in spoznali, kaj se v njihovem življenju sploh dogaja, so pri reševanju težav sami, se vrtijo v začaranem krogu poskusov reševanja ter iskanja vedno novih rešitev, se kljub vloženemu trudu situacija ne izboljšuje in se soočajo s sledečimi stiskami:

- **zakonska, partnerska problematika** (nerazumevanje, medsebojni konflikti, odtujenost, nezmožnost vzpostaviti intimnega razmerja, strah pred navezavo, stiske ob prihodu novega družinskega člana, prevare v odnosu, ...),
- **družinska problematika** (stiske staršev povezane z odraščanjem otrok in mladostnikov, kot so učna neuspešnost, agresivno vedenje otroka, psihosomatika otroka - nočno močenje postelje, nespečnost, težave povezane z odnosi z razširjeno družino, stiske ob razpadu družinske skupnosti, ...),
- **obravnava nasilja** (fizično, spolno, čustveno, prepoznavanje nasilja, dinamika nasilja v odnosu opolnomočenju žrtve, iskanje poti in rešitve zanjo, pomoč povzročitelju, da prevzame odgovornost ter nadzor nad impulzivnimi reakcijami, ...),
- **področje odvisnosti** (motnje hranjenja, odvisnost od odnosov, zloraba drog, alkohola ob vzpostavitvi abstinence, sodobne oblike odvisnosti, ...),

- **težave vezane na osebnost oz. odnos do samega sebe** (nizka samopodoba, nezadovoljstvo, občutek osamljenosti, nerazumljenosti, ...),
- **pomembne življenjske prelomnice** (bolezniness v družini, ločitev, selitev, rojstvo otroka, izbira poklica, izguba zaposlitve, odhodi mladih odraslih od doma, ...),
- **psihosomatika** (telesna simptomatika, ki nima organskega vzroka; glavoboli, vrtoglavice, težave z želodcem, ...),
- **motnje razpoloženja in tesnobne motnje** (depresivna stanja, panični napadi, socialne fobije, čustvena izgorelost, ...)
- **žalovanje** (procesi žalovanja ob izgubah in smrtih).

Poleg terapevtske pomoči center nudi tudi **podporne programe** v obliki izvajanja delavnic za osebnostno rast (delavnica o postavljanju meja, čustva v mojem življenju - krivda, jeza, strah, telo mi pripoveduje, ...), tematska predavanja s področja zakonskih in starševskih vprašanj (večeri za starše, večeri za zakonce, vikend delavnica za zakonce), terapevtskih skupin (skupina za razporočene, skupina za žrtve spolnih zlorab, skupina za žrtve nasilja, skupina za mlade mamice, ...) ter duhovne programe kot so duhovne vaje, romanja, možnost umika v tišino ipd.

Za strokovne delavce različnih poklicev se izvaja tudi supervizija, izobraževanja in organizira študijske dneve.

Nekatere oblike predavanj, delavnic in izobraževanja so vnaprej določene in se izvajajo v prostorih centra, za druge smo odprti za vaše pobude in želje.

Zametki delovanja Družinskega centra Sveta Gora segajo v leto 2001 in so vezani na prihod redovne skupnosti manjših sester pod vodstvom s. **Mateje Kraševca**. Vrsto let je vsa dejavnost potekala na „neformalni“ in prostovoljni bazi, vendar pa je vse večje povpraševanje in zanimanje za tovrstno pomoč ter širjenje obsega programa zahtevalo bolj strukturirano in organizirano obliko. Marca 2007 je bil v ta namen ustanovljen zavod Domus Gratiae, Romarski, kulturni in izobraževalni dom, mladinski in družinski center, ki je deloval v treh podenotah: Romarski, kulturni in izobraževalni dom, Mladinski center TAU ter Družinski center Sveta Gora.

Z junijem 2011 je Družinski center Sveta Gora postal samostojen zavod, ki se je preselil v samostojni, novonastali objekt na Sveti Gori. Danes v centru delujejo 4 strokovni delavci, specialisti zakonske in družinske terapije.

Vizija Družinskega centra Sveta Gora je, da bi se obstoječi programi ohranjali, se dopolnjevali in razvijali glede na želje ter potrebe ljudi, organizacij. Velika želja je ohraniti storitve in nudenje pomoči ekonomsko dostopno vsem, tudi najbolj ranljivim skupinam prebivalstva, da nikomur tovrstna pomoč ne bi bila onemogočena zgolj zaradi ekonomskega položaja. Zato znotraj centra potekajo aktivnosti z zbiranjem donacijskih sredstev fizičnih in pravnih oseb ter iskanjem finančne podpore s strani države in lokalnih skupnosti.

Predvsem pa želimo ohraniti pomoč in pokazati ljudem izhod iz težav, vliti upanje in skupaj z vami iskati odgovore na čas, v katerem živimo, ki je zaznamovan s preizkušnjami v odnosih, ko čutimo krizo, odtujenost, stisko, bolečino, naveličanost, ko družine in zakonske skupnosti množično razpadajo, ko je vse več stisk povezanih z vzgojo otrok.

Članek pripravila sodelavka centra:
Mateja Perše Juretič, univ. dipl. soc. del.; spec. zdt

Naš kontakt:
Družinski center Sveta Gora
Sveta Gora 6
5250 Solkan
040 351 236
druzinski.center@svetagora.si
www.dcsgr.si

IŠČEMO TALENTE ZA RAZVOJ USPEŠNIH PODJETNIŠKIH ZGODB

Ali veste, kdo so GEEK-i? To so visoko motivirane in zelo podjetne osebe (rokstars), ki imajo inovativne zamisli, so odprtega uma, delovni in vedno v akciji. Osebe, ki so pripravljene in sposobne soočiti se z izzivi izgradnje in rasti podjetja. Če ste se prepoznali, potem vas vabimo, da se nam pridružite. Za vas razvijamo podjetniško okolje, ki vam ponuja vse, kar potrebujete, da začnete s svojim podjetjem.

Večina Primorski tehnološki park poznate kot poslovno stavbo v Vrtojbi, kjer podjetniki lahko najamete poslovne prostore po zelo ugodni ceni. Drži, da pri nas dobite infrastrukturno opremljene pisarne različnih velikosti, najhitrejši internet na Goriškem, možnost najema sejne sobe in predavalnic ter družbo podobno mislečih podjetij, ki so že naši najemniki. Vendar pa naša osnovna naloga ni zgolj oddajanje poslovnih prostorov, ampak predvsem skrb za nastanek novih in razvoj obstoječih visokotehnoloških podjetij v regiji.

Zavedamo se, da **podjetni talenti in start-up podjetja zahtevate posebno obravnavo** znotraj gospodarskega ekosistema, zato smo jeseni 2012 prenovili in prilagodili programe, ki so namenjeni vsem, ki imate drzne ambicije in ideje za razvoj uspešnih podjetniških zgodb.

V novembru smo tako izpeljali **prvi podjetniški AWP – After Work Party Primorskega tehnološkega parka** na Goriškem. Preprosto povedano gre za družabni dogodek, na katerem se srečujejo podjetni talenti, razvojniki, raziskovalci, kreativci iz našega gospodarskega okolja in si izmenjujejo mnenja, izkušnje, tudi poraze, iščejo rešitve, snujejo nove podjetniške povezave in priložnosti. Organiziramo jih vsak mesec in nanj vabimo vse, ki v sebi nosite drznost, vizijo, ambicije in strast ter vidite dlje.

Uvajamo tudi nove programe za podjetniške talente in tehnološke navdušence, ki jih izvajamo v okviru iniciative Start:up Slovenija. **Start:up Geek House** je co-working space, ki po fleksibilnih pogojih ponuja vse, kar potrebuje podjetnik z vidika najsodobnejšega znanja in infrastrukture, da lahko začne s svojim podjetjem. Poleg najema delovnega mesta dobite mentorstvo, izobraževanja, vključevanje v tekmovanja in druge podjetniške programe, ki se odvijajo na Goriškem in tudi drugod po Sloveniji. **Podjetniški pospeševalnik iTime+** je namenjen tehnološkim navdušencem s področja informacijsko-komunikacijskih tehnologij, multimedije in zabavne industrije. Ponuja podporo pri razvoju poslovne ideje in jedrne kompetence ter omogoča vključevanje v globalna tek-

movanja, kot sta **ImagineCup in Hackaton**. Za podjetja, ki niso starejša od treh let, priporočamo **podjetniško tekmovanje Start:up Leta**. Gre za slovenski izbor za najboljše start-up podjetje, ki omogoča podjetjem prepoznavnost in povezavo s potencialnimi investitorji. Za podjetja, ki se soočajo z izzivi razvoja in rasti, pa ponujamo ključitev v **mentorski program Go:global**, ki je namenjen pospešeni globalni rasti podjetij. V programu sodeluje že več kot 150 mentorjev, nudi pa tudi platformo za pridobitev kapitala in izgradnjo tima. **Talente z inovativnimi idejami s področja turizma** pa lahko vključimo v program T-lab Laboratorij turističnih priložnosti. Izbrani talenti bodo vključeni v mentorske programe s področja turizma in inkubirani v tehnološki park.

Osnovni in hkrati najpomembnejši gradnik Primorskega tehnološkega parka pa je **Start-up inkubator**. Talentiranim posameznikom in skupinam program omogoča podporo pri presoji podjetniške priložnosti, pripravi poslovnega načrta za novo podjetje ter jih vodi skozi proces pred-inkubacije. Cilj je, da se podjetnika ali skupino ustrezno pripravi za **včlanitev v inkubator Primorskega tehnološkega parka**. Kot član ima novo podjetje poleg nižje najemnine možnost koristiti mentorstvo, svetovanje in ostale programe tehnološkega parka.

Iščemo talente in start-up podjetja z znanjem, drzno, inovativno in tržno perspektivno podjetniško idejo z visoko dodano vrednostjo, ki snujejo nov podjetniški podvig. Pridružite se nam!

Tanja Kožuh
Primorski tehnološki park
www.primorski-tp.si
T: 05 393 24 50

SPLOŠNA AMBULANTA RENČE

Spoštovane občanke in občani!

V naši ambulanti je še nekaj prostih mest, zato vas dr. Jana Harej Figelj in sestra Klavdija Šinigoj prijazno pričakujeta.

Urnik ambulante:

DAN	DOPOLDNE	POPOLDNE
ponedeljek		od 13.00 do 19.30
torek	od 8.00 do 14.30	
sreda		od 12.30 do 19.00
četrtek	od 8.00 do 14.30	
petek	od 8.00 do 14.30	

Pokličite na tel. številko 05 338 33 66

Spoštovane sokrajanke in sokrajanjani!

Poslavljam se od starega leta, ki je bilo prepleteno z lepimi in manj lepimi trenutki.

Vzemimo te preizkušnje kot notranjo moč, ki naj nam bo popotnik tudi v prihajajočem letu.

Verjamem, da bomo s skupnimi močmi, sodelovanjem in povezovanjem lahko ob letu osorej veselo in zadovoljno pogledali nazaj in se skupaj veselili dobrih stvari.

Ob tej priložnosti tudi zahvala članom sveta KS in društvom v našem kraju, brez katerih kraj ne bil to kar je. Vsem želim še več energije, da bomo skupaj ustvarjali lepe trenutke in zadovoljne rezultate.

In čisto za konec:

Naj se vsem uresničijo sanje, udejanjijo želje in izpolnijo pričakovanja, saj se bliža čas v letu, ko se spomnimo preteklosti in pričakujemo prihodnost.

Čas ko se želja po sreči, zdravju in uspehu seli iz srca v srce. Čim več le tega naj se naseli v vsakega od nas in nas spremlja v letu, ki je pred nami.

Katarina Valič, predsednica krajevne skupnosti Vogrsko

Katedra za družinsko medicino Medicinske fakultete v Ljubljani že več let izvaja projekt **SPOROČILO V STEKLENICI**, katerega namen je zmanjševanje škode zaradi pitja alkohola. V okviru projekta smo oblikovali tudi spletno stran **www.nalijem.si**, na kateri je poleg številnih informacij o alkoholu tudi anonimni vprašalnik za samooceno pitja alkohola, ki vam omogoča, da samo v 5 minutah sami ocenite svoje pitje alkohola. Na koncu dobite povratno sporočilo. Torej obiščite spletno stran **www.nalijem.si** in izpolnite anonimni vprašalnik. Hvala za sodelovanje!

Prim. prof. dr. Marko Kolšek
Katedra za družinsko medicino MF v Ljubljani

POPRAVEK IN OPRAVIČILO

V prejšnji, 9. številki Občinskega lista z dne 10. oktobra 2012 se nam je pripetila neljuba in nehotena napaka. V prispevku Mohorjevo v Renčah sem na 6. strani pomotoma oz. napačno zapisal, da je v tekmovanju zidarjev zmagala ekipa podjetja ALL G Mont iz Renč. V resnici pa je zmagala ekipa podjetja GRAMEXPORT d.o.o. iz Renč. Prizadetim, članom ekipe in podjetju GRAMEXPORT se za storjeno napako iskreno opravičujem.

V imenu uredništva avtor članka Boris Arčon

Objava reklamnih oglasov

V Občinskem listu lahko objavljate reklamne oglase

Cenik reklamnih sporočil:

2 strani	297 x 210 + 5mm dodatka za porezavo	400 EUR
1 stran	297 x 210 + 5mm dodatka za porezavo	250 EUR
1/2 strani	186 x 132 mm	150 EUR
1/4 strani	91 x 132 mm	100 EUR
1/8 strani	91 x 64 mm	60 EUR

(cene so brez DDV)

Pri večkratnih zaporednih objavah velja popust:

3 zaporedne objave	5% popusta
4 do 7 zaporednih objav	8% popusta
8 do 11 zaporednih objav	10% popusta
12 zaporednih objav	12% popusta

Oglasi morajo biti pripravljene v formatu EPS, Ai ali v visoko resolucijskem PDF-ju, v CMYK barvnem prostoru, slikovni del 304 dpi ter tekst v krivuljah.

NAVODILO ZA POŠILJANJE PRISPEVKOV

Članke za objavo v Občinskem glasilu je potrebno dostaviti na naslov: obcinsko.glasilo@rence-vogrsko.si s pripisom "ZA OBČINSKO GLASILO".

Nagradni kupon za križanko

»DRUŽABNA ŠPORTA«

geslo:

ime in priimek:

naslov:

telefon:

Nagradni kupon

odreži in pošlji

Nagrajenci za pravilno rešitev križanke »GREGORČIČ MED NAMI« iz oktobrske številke:

Izmed 14. prispelih rešitev so bili izžrebani:

- Barbara Komic**, Vogrsko 64a, 5293 Volčja Draga
- Andrej Kodrič**, Tureli 18, 5292 Renče
- Alojz Lazar**, Dombrava 2b, 5293 Volčja Draga

Nagrade lahko dvignejo v pisarni Avtošola MARUS, Trg 21, 5292 Renče

LADI 2009

Nekaj je že v zraku... Diši po praznikih, veselju, sreči. Želim si, da bi se vsi krajanje v teh dneh imeli lepo, da bi se sprostili za kratek čas in pozabili na vsakdanje tegobe in težave. Podarimo si topel nasmeh drug drugemu, ki bo ogrel naša srca in nam dal moči in energije za prihodnje leto.

**Predsednik Sveta KS Renče
Borut Zorn**

Rešitev nagradne križanke "VODOTOKI V NAŠI OBČINI" iz junijske številke:

vodoravno: GOLOBRADEC, OKOLIČANKA, RUTAR, RIOS, IPON, SENNA, ŠI, OLI, AON, KRI, ITO, MO, IASI, ODRIV, SNAGA, DEJA, LARISA, DA, AT, KRMA, VRSNO, SKELETON, MR, ČARILO, TNALOVINA, LE, ESA, DUHOVNIK, ZAPREG, KAMA, TOREADOR, VANČO, RRA, DRAČ, NR, NEIL, KAČ, RP, IČA, SOČI, ALANI, POMOČ, DAL, TLAKE, MERMAL, ROV, AKIE, IO, LA, GRADIŠČE, AP, MANI, PIKADO, ANAA, MARAT.

gesla: VRSNO, SOČI, GREGORČIČEVA POT, GRADIŠČE.

S U D O K U

K		H	A		
	R	H	P	V	
L	E		R	K	V
V	H	O			K
		E			O
R	K			H	L
	A	O	L	H	P
			K	P	A
		E	H		O

Ključna beseda: **VELKOPRAH**

Roland Tischer

Občinski list

URADNO GLASILO

OBČINE RENČE-VOGRSKO

Število izvodov je 1350 in ga prejmejo vsa gospodinjstva v občini brezplačno

Naslov: Občina Renče-Vogrsko, Bukovica 43, 5293 Volčja Draga, Telefon: (05) 338 45 00

Uredništvo:

Vladimira Gal – glavna in odgovorna urednica, Boris Arčon, Alenka Gregorič, Nataša Podgornik, Bogo Rusjan, Renata Tischer in Katjuša Žigon

Oblikovanje in grafična postavitev:

Matjash Matjaž Bizjak

Tisk: Tiskarna Premiere d.o.o.

Datum izida glasila: 21. december 2012

**Pihalni orkester Vogrsko vabi na
božično-novoletni koncert**
Sreda, 26. 12., ob 17. uri, v dvorani v Bukovici

Vstop prost!
Prireditvev omogoča: PO Vogrsko

**Zabaval nas bo
ansambel HRAM**

**SILVESTROVO
V NAŠI OBČINI**

VABLJENI!

2013

SKUPNO SILVESTROVANJE v naši občini, **31. decembra ob 20. uri.**
V pravljico okrašeni kotalkarski dvorani v Renčah.

**Želite v Novo leto zaplesati z dobro voljo, optimizmom in v prijetnem
druženju. Darujte si to priložnost!**

Rezervacije so na voljo v pisarni AVTOŠOLE MARUS, Trg 21 v Renčah do zapolnitve mest.
Živa glasba, hrana in pijača zagotovljena.

Naslov za pošiljanje prispevkov za občinski list: obcinsko.glasilo@rence-vogrsko.si
s pripisom: **Za Občinski list.**